

מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 36

מיום ד', י"ג בתמוז תשפ"א, 23.06.2021

משתתפים:

ראש המועצה	שי רוזנצוויג
סגנית ומ"מ ראש המועצה	שירי זיידמן
סגנית ראש המועצה	שלומית ארצי
חבר מועצה	אייל רוזנפלד
חברת מועצה	רחל שטיינר
חברת מועצה	אורית שגיא
חבר מועצה [הצטרף לאחר כ- 10 דקות מתחילת הישיבה]	אלי כהן
חבר מועצה	משה אופיר
חברת מועצה	דליה נחום-לוי

נוכחים:

מנכ"לית המועצה	אודליה גוטל
עו"ד גיתית שרמן יועצת משפטית	חני בריקמן
מבקרת המועצה וממונה על תלונות	הציבור

ישיבת מועצה מן המניין מס' 36 – 23.06.21
--

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול של ישיבת מועצה מן המניין 34.
2. שאילתות:
 - 2.1 משה אופיר – כינוס של דירקטוריון החברה הכלכלית.
 - 2.2 משה אופיר – אגרת שילוט בגין שלטי בחירות שלא הוסרו מאז הבחירות.
3. הצעות לסדר:
 - 3.1 משה אופיר – שיווק מגרשים בשכונת יובלים.
 - 3.2 משה אופיר – דיון בתוכנית לשיפור כביש 55 שהוצגה בישיבה 34.
 - 3.3 משה אופיר – תפקיד ותפקוד ועדת הביטחון.
4. פתיחת תב"ר שיפוצי קיץ.
5. אישור הלוואה בסך 1.1 מיליון ₪ תוכנית הבראה.
6. מחיקת חוב אבוד.
7. עדכוני ראש המועצה.

1. אישור פרוטוקול של ישיבת מועצה מן המניין 34.

שי רוזנצוויג: אנחנו פותחים את ישיבה שמן המניין מס' 36. הנוכחים הם עדיין אותם נוכחים. על סדר היום: אישור פרוטוקול של ישיבת מועצה מן המניין 34. האם אפשר לאשר אותה פה אחד? אנחנו מאשרים אותה פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין 34.

2. שאילתות:

2.1 משה אופיר – כינוס של דירקטוריון החברה הכלכלית.

שי רוזנצוויג: שאילתות. משה אופיר, כינוס של דירקטוריון החברה הכלכלית. אתה רוצה להקריא את השאילתה?
משה אופיר: לא קיבלתי אותה.
שי רוזנצוויג: הנה השאילתה, אני אקרא.
משה אופיר: אני אקריא.
שי רוזנצוויג: אז בבקשה.
משה אופיר: קיבלתי את זה, סליחה. זה היה בדף השני. לא ראיתי. 'בתאריך 24.4.21 ביקשתי כינוס של דירקטוריון החברה הכלכלית'. אני חבר בדירקטוריון. 'על פי התקנון חובה לכנס אותו תוך שבעה ימים ממועד הבקשה. עד כה, חודשיים, לא כונס הדירקטוריון. אבקש לדעת מדוע לא כונס הדירקטוריון עד כה ובאלה אמצעים ניתן לנקוט על מנת שהוראות התקנון יקוימו'.
שי רוזנצוויג: אוקיי. תשובתי: החברה הכלכלית הינה יישות משפטית נפרדת. מועדי כינוס הדירקטוריון הינם עניין לדירקטוריון החכ"ל ואינם עניין למליאת המועצה. אתה מוזמן להעלות את הנושא בישיבת החכ"ל שנקבעה ל-1.7.

או במילים אחרות 'אף אחד לא רוצה למנוע כינוס של ישיבת דירקטוריון'.	אורית שגיא:
שאלתה שנייה, קדימה. משה.	שי רוזנצוויג:
לא, אני רוצה, יש לי זכות,	משה אופיר:
שאלת הבהרה אחת.	שי רוזנצוויג:
שאלת הבהרה. לאור התשובה שלך, יש בדעתי לפנות לממונים על החברות הכלכליות. אני אבדוק מי זה. ולשאל אותם האם התשובה הזאת מקובלת עליהם.	משה אופיר:

2.2 משה אופיר – אגרת שילוט בגין שלטי בחירות שלא הוסרו מאז הבחירות.

שאלתה מס' 2. קדימה, משה אופיר.	שי רוזנצוויג:
שאלתה מס' 2. האם המועצה זכאית לגבות אגרת שילוט בגין בחירות שלא הוסרו מאז הבחירות האחרונות, כגון זה שתלוי באזור התעשייה ופונה לכביש היישוב? אם כן, מי אמור לטפל בנושא?	משה אופיר:
תשובתי: המועצה פועלת בהתאם לחוקי העזר בעניין זה, כפי שהיא פועלת ביחס לשאר השלטים ביישוב ומוציאה חיובים על שלטים בתחילת שנה. בדרך כלל בחודש ינואר. במקרה זה מדובר בשלט בחירות של ביבי, אשר נתלה, ככל הנראה, בבחירות האחרונות ולא הוסר עד כה. להבא, במקרים בהם ישנם דברים שמפריעים לך, אני מזמין אותך לפתוח קריאה במוקד המועצה, על מנת שהנושא יטופל על ידי הפקחים, כפי שמטופלים שאר הנושאים הקשורים לפיקוח ואכיפה, וזאת על מנת שלא ייעשה איפה ואיפה.	שי רוזנצוויג:
אבל לתושבים כתבת שיפנו אליך אישית. שאתה מטפל.	אורית שגיא:
שאלת הבהרה?	שי רוזנצוויג:
כן, אני רוצה להבין. אנחנו נמצאים עכשיו בחודש השישי. אתה פה כותב לי שמוציאים חיובים בתחילת השנה, בינואר. תחילת השנה אני חושב שזה ינואר.	משה אופיר:

- בדרך כלל. האם פה אתה אומר לי שעד ינואר הבא המועצה לא תעשה שום דבר בנושא?
שי רוזנצוויג: אני לא דן בגופו של שלט. אני מניח, **משה אופיר:** לא לגופי של שלט. באופן כללי. אם יש שלט שעומד ממרץ, ועומד עד יוני, לא דן בגופו של שלט.
שי רוזנצוויג: אתה אומר עד ינואר אנחנו לא מסתכלים עליו בכלל?
משה אופיר: ככל שיש תלונה ואנחנו רואים משהו שמפריע למישהו, אנחנו אוכפים את זה.
שי רוזנצוויג: רגע, אני מדבר על חוק השילוט. לא שזה מפריע לי באופן, יש איזה ברחוב שזרוק.
משה אופיר: אני לא דן לגופו של שלט. אתה מוזמן לפתוח קריאה. יבדקו את זה וככל שצריך לאכוף את זה,
משה אופיר: מה קשור קריאה במוקד לבין חיוב אגרת שילוט?
שי רוזנצוויג: אנחנו ממשיכים להצעות לסדר.
משה אופיר: אני שואל אותך. מה הקשר?
שי רוזנצוויג: ענית ליך את תשובתי.
משה אופיר: דרך אגב, אני רק רוצה להגיד לך,
שי רוזנצוויג: יכול להיות שזה היה שלט אולי של מירב מיכאלי, או לא יודע, של בוז'י, זה לא היה מפריע לך.
משה אופיר: לא, לא, זה לא העניין הזה. אני רוצה להגיד לך שאני פנית לבעלי המקום לפני כמה ימים, והם אמרו לי 'אין לי בעיה. קודם כל שמו את זה בלי שנדע בכלל. ואתה יכול להוריד את זה, אם אתה רוצה'. אבל אני לא אלך להוריד את זה.
דליה נחום לוי: מי הוריד את השלטים שלכם, אחרי הבחירות?
משה אופיר: לא יודע. אין לי מושג.
דליה נחום לוי: אז המישהו הזה היה צריך להוריד גם את זה. לא הורידו, אז זה לא שמישהו לא -
משה אופיר: את מצפה שמי שתלה, נגיד, של מירב מיכאלי, יוריד שלטים של הליכוד?
שי רוזנצוויג: סליחה, חברים. דליה, את מפריעה. אני רוצה להתקדם לנושא הבא.
משה אופיר: רגע, אז מה התשובה? שעד ינואר לא,

- שי רוזנצוויג:** ענית. אני לא דן לגופו של שלט. במקרה הזה ספציפית, מטופל.
- אורית שגיא:** אבל הוא שואל עקרונית. הוא לא שואל לגופו של שלט. הוא שואל אותך ...
- משה אופיר:** לא, אני שואל שלטים עד ינואר ...
- אורית שגיא:** על מה? על חוק עזר פונים למוקד? אבל הוא שואל עקרונית על חוק עזר. מה קשור למוקד?
- משה אופיר:** אני שואל על חוק עזר. אפשר לחייב או לא לחייב?
- אורית שגיא:** מה זה קשור בכלל?
- עו"ד גיתית שרמן:** אין שאלות תיאורטיות. כל מקרה נבחן לגופו. אתה פנית על מקרה ספציפי, קיבלת תשובה.
- משה אופיר:** לא, אני כתבתי באופן כללי, ונתתי דוגמה.
- עו"ד גיתית שרמן:** לא, אתה כתבת על שלט בכניסה.
- משה אופיר:** ונתתי דוגמה שיש שלט זה.
- עו"ד גיתית שרמן:** אם אתה רוצה חוות דעת משפטיות אתה יודע איך לפנות, בסדר? זה לא עניין לשאילתה.
- משה אופיר:** סליחה, אני שואל. מחייבים פה באגרת שילוט שלטים או לא? זה הכל.
- עו"ד גיתית שרמן:** זה עניין לשאילתה.
- שי רוזנצוויג:** חברים, הצעה לסדר.
- משה אופיר:** רגע, אני שואל אותך.
- שי רוזנצוויג:** ענית. אני לא מתכוון מעבר לזה.
- עו"ד גיתית שרמן:** מחייבים אגרת שילוט לפי סקר שילוט שנעשה פעם בשנה. עד כאן.
- אורית שגיא:** גיתית, נשאלה כאן שאלה נורא ברורה, שלא ניתנה לה תשובה.
- שי רוזנצוויג:** היא הרגע ענתה.
- אורית שגיא:** ממש לא ניתנה תשובה. ... האם צריך לגבות אגרה? נשאלה שאלה.
- עו"ד גיתית שרמן:** קודם כל זו שאלה משפטית. חוות דעת משפטיות הן לא עניין לשאילתה. אוקיי? זהו.
- אורית שגיא:** אבל קיבלתם את זה כשאילתה.
- עו"ד גיתית שרמן:** וענו לו כשאילתה.
- אורית שגיא:** על מה? שבאופן מתפלפל? מה הבעיה לענות אם כן

או לא? מה זה, סודי?
 אוקיי. משה מעוניין להעלות מספר הצעות לסדר.
 גילית, רגע. אז אני רוצה להוסיף. גם בבתים יש
 עדיין שלטי בחירות. אז זה נחשב גם לשלטי פרסום
 כמו השלט באזור התעשייה?
 אם עבר זמנו, כן.
 משה אופיר:
 עו"ד גיתית שרמן: באופן כללי, כל שלט הוא שלט לפי חוק העזר.
 אוקיי? כל שלט כהגדרתו בחוק העזר, ואני לא אכנס
 כרגע להגדרות, כי אני לא רוצה לפרשן אותן, ולכן כל
 שלט שיש לגביו תלונה/אם יש פיקוח שרוצה ומוצא,
 בודקים לגבי זה. פעם בשנה יש גם סקר, בנוסף
 לפניות הספוראדיות,
 משה אופיר: רגע, אז העניין הזה נבדק?
 עו"ד גיתית שרמן: הוא אמר לך, בטיפול.

3. הצעות לסדר:

3.1 משה אופיר – שיווק מגרשים בשכונת יובלים.

שי רוזנצוויג: אני רוצה להתקדם. אוקיי. אתה מציע להעלות לסדר
 מספר נושאים. קדימה.
 עו"ד גיתית שרמן: היא רוצה ... תשובות, שלא תישאר עם סימן שאלה.
 משה אופיר: אז צריכים לפנות אליך בכתב, בשאלה הזאת? כי זו
 שאלה משפטית. לפנות אליך בכתב?
 עו"ד גיתית שרמן: אני לא עונה לך על שאלות תיאורטיות. אם אתה
 רוצה -
 משה אופיר: אני רוצה לדעת אם ... אגרת שילוט. אם מישהו שם
 שלט בפברואר ומוריד אותו בדצמבר, אז לא מחייבים
 אותו במועצה?
 עו"ד גיתית שרמן: נשאל ונענה, כמו שאומרים.
 שי רוזנצוויג: חבל על הזמן שלך. הצעות לסדר שאתה רוצה
 להעלות אותן. בבקשה תתחיל. שיווק מגרשים
 בשכונת יובלים, בבקשה. שלך.

- משה אופיר:** זו לא הצעה לסדר שלי. זו הצעה שנדחתה מישיבות קודמות.
- שי רוזנצוויג:** לא, זו הצעה לסדר.
- משה אופיר:** אני לא ביקשתי להעלות את זה כהצעה לסדר. למרות שזה לא משנה. אבל לצורך העניין אני רוצה להזכיר שההצעה הזאת הועלתה בעבר. היתה לנו שיחת זום והיתה גם ישיבת מועצה, נכון מאוד.
- משה אופיר:** וההצבעה נדחתה בעקבות בקשה של חברת המועצה שביקשה לדחות את זה, על מנת ללמוד את הנושא. ופשוט זה לא עלה בישיבה הקודמת.
- שי רוזנצוויג:** אתה מעוניין להוסיף עוד דברים בנושא הזה?
- משה אופיר:** כן. אני רוצה להוסיף.
- שי רוזנצוויג:** הוא יכול להציג.
- עו"ד גיתית שרמן:** הוא יציג את הנושא. צריך להעלות את זה להצבעה.
- משה אופיר:** אוקיי, אני מוכן להציג את הנושא.
- עו"ד גיתית שרמן:** להעלות להצבעה אם להעלות את זה בכלל על סדר היום.
- משה אופיר:** אני מוכן להציג את הנושא, אבל זו לא הצעה לסדר שלי. זו הצעה פשוט שנדחתה -
- שי רוזנצוויג:** לא, נעשו דיונים ויותר מאחד בעניין הזה. והדיון נדחה בפעם השלישית,
- משה אופיר:** בפעם האחרונה הוא נדחה. בפעם השנייה.
- שי רוזנצוויג:** כמה פעמים התקיימו דיונים ואתה רצית להעלות את זה גם עכשיו ואתה מעלה את זה, אז בבקשה.
- משה אופיר:** לא, כי בפעם הקודמת נאמר שזה נדחה.
- שי רוזנצוויג:** בבקשה, משה.
- משה אופיר:** אנחנו מדברים פה על המגרשים של שכונת יובלים, איך שזה נקרא, לא משנה כעת. ועלתה פה הצעה בדיון שהיה לנו, של ראש המועצה, שהמועצה תמליץ למנהל שהמנהל ישווק אותן,
- שי רוזנצוויג:** הצטרף אלי כהן לדיון. חבר מועצה.
- *** מר אלי כהן הצטרף לדיון *****
- שי רוזנצוויג:** שהמועצה תמליץ למנהל לשווק את זה ליזם בודד.

היתה לנו ישיבת זום, לא יודע כבר מתי. לפני חצי שנה אולי. ואז רוב חברי המועצה נטו להסכים להצעה שהמועצה תמליץ למנהל להוציא את המגרשים בצורה שהוציאו את המגרשים בשכונת נופיה. זאת אומרת לתת את זה ליזם אחד. אני התנגדתי ונאמר שהעניין הזה יעלה שוב לדיון בישיבת מועצה.

השוב הזה הגיע לפני שתי ישיבות. והעניין הזה עלה ולפני שהיתה הצבעה, הגב' שלומית ארצי ביקשה לדחות את ההצבעה כי היא רצתה,

את הדיון.

את הדיון.

אוקיי, את הדיון, את ההצבעה, זה לא משנה. מבחינתי זה לא משנה. לדחות את הדיון, שיהיה לדחות את הדיון. חשבתי שכבר נכנסנו לדיון, אבל זה לא משנה. לדחות את הדיון, שיהיה. לדחות את הדיון. ומשום מה הנושא הזה לא עלה בישיבה הקודמת. ולכן אני ראיתי שזה לא עלה בישיבה הקודמת והערתי את תשומת הלב שהחלטנו לדחות את הדיון והגיע הזמן לעשות את הדיון. ואני חושב שכדאי לעשות את הדיון.

סיימת?

עכשיו, אני מעבר להסתייגות שלי הכללית, שהמועצה לא צריכה להתערב באופן שיווק המגרשים על ידי המנהל, שזה דבר מאוד יוצא דופן שהמנהל משווק מגרשים לבנייה בצורה שהמועצה ממליצה לו, רוצה להמליץ לו, שישווק את זה ליזם אחד, אני עובר על הצעות של המנהל, בכל מקום משווקים פר מגרש ולא עושים את זה. ולא יוצרים מצב שכל מיני יזמים מפרסמים לתושבים פה כל מיני אמצעים. 'אנחנו נארגן לכם את הקבוצה ואנחנו נביא לכם ואנחנו זה'. וזה לא נראה טוב שהמועצה משתפת פעולה עם הדברים האלה. אבל גם, מעבר לעניין הזה שזה לא נראה טוב, יש למועצה התחייבות,

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

הייתי אומר רבת שנים, של אני לא יודע כבר כמה שנים, אולי 30 שנה או משהו כזה, שבזמן שהישוב היה במצב קשה באינתיפאדה והיו נסיבות מאוד קשות ליישוב, המועצה רצתה לעודד את התושבים ופנתה אליהם להביע אימון ביישוב על ידי זה שיתנו כסף, שיפקידו כסף, זה היה איזה 1,000 שקל אם אני לא טועה, או 1,000 דולר, אני כבר לא זוכר, 1,000 שקל זה היה? אוקיי. לא זוכר את זה. ובתמורה לזה המועצה הבטיחה לתושבים, בכתב כמובן, אנשים לא נתנו כסף סתם, שברגע שיתפנו מגרשים לבנייה, המועצה תדאג שתהיה להם עדיפות במגרשים האלה בכל האמצעים שלה. ואכן, אני זוכר היו איזה 200 משפחות ששמו כספים. יכול להיות שחלק מהם כבר הוציאו את הכספים. אני לא יודע, אין לי את המעקב אחרי זה. אבל כמות מאוד גדולה של אנשים הביעה אמון ביישוב ושמה את הכסף.

ומאז לא היתה שום אפשרות למועצה לעמוד בהבטחה שלה. אני חושב שהגיע הזמן שהמועצה שהבטיחה את הדברים האלה, והדברים מובאים בכתב, אני מניח שגם הכסף נמצא איפשהו, בגזברות, שהמועצה תכבד את ההתחייבות שלה ותמליץ למנהל להקצות את המגרשים האלה, או חלקם, זה אני כבר לא יודע אם אפשר להקצות את כולם. זה כבר עניין משפטי. אבל המועצה צריכה להציג למנהל את הרקע של הדברים, מדוע הבטיחו לתושבים ושהתושבים שמו כסף לפני 20, 30 שנה, והגיע הזמן לממש את ההבטחה הזאת. אני בטוח שהמנהל יקשיב למועצה ולכן זו עוד סיבה שלא צריכים למהר ולהוציא את המגרשים ולהגיד למנהל 'תעשו מכרז על כל המגרשים ויזכה קבלן והוא ישווק את זה לתושבים'.

לכן, זאת דעתי. שהמועצה צריכה להמליץ למנהל שיקצה חלק מהמגרשים. ושאר המגרשים, שיהיה מכרז רגיל, כמו שהמנהל עושה בכל מקום, יישוב,

- במדינת ישראל. למרות שאנחנו מעבר לקו הירוק.
 אני פה סיימתי את הצגת הנושא.
- שי רוזנצוויג:** מאחר והנושא נדון לא מעט פעמים, ומאחר ואין קונצנזוס מלא בנושא, ומאחר וחברי ההנהלה ואני בתוכם חושב שהנושא הזה מוצה, אני מבקש לא להעלות את הנושא הזה לסדר היום. מי בעד?
- משה אופיר:** לא להעלות לסדר היום. אמרתי שזה המשך דיון.
- שי רוזנצוויג:** לא, להוריד.
- משה אופיר:** זה המשך דיון.
- שי רוזנצוויג:** זה לא המשך דיון.
- משה אופיר:** זה המשך דיון. אפילו שלומית אמרה שהיא ביקשה לדחות את הדיון.
- שי רוזנצוויג:** ההצעה היא להעלות את זה לדיון,
- משה אופיר:** זה לא להעלות לסדר היום. אני גם כתבתי מפורשות. אתה יכול להעלות את זה לדיון ובסוף כולם יצביעו מה שאתה רוצה.
- שי רוזנצוויג:** משה, אתה מפריע לי. אני מבקש לא להעלות את הנושא,
- אורית שגיא:** אתה לא יכול לבטל את הנושא שלו.
- משה אופיר:** אבל אתה לא יכול לבטל את זה.
- שי רוזנצוויג:** אני מבקש לא להעלות אותו. ...
- משה אופיר:** זה לא, הצעה לסדר היום.
- אורית שגיא:** אתה יכול לבקש. אבל ...
- שי רוזנצוויג:** זו הצעה לסדר.
- משה אופיר:** סליחה, זה המשך דיון. שלומית אמרה את זה מקודם. והיא צודקת.
- שי רוזנצוויג:** זו הצעה לסדר היום. דנו בזה. יש פרוטוקולים.
- אורית שגיא:** גיתית, הוא יכול להוריד את זה מסדר היום?
- שי רוזנצוויג:** לא להעלות את זה.
- משה אופיר:** זו לא הצעה לסדר יום בכלל. אני גם כתבתי מפורשות.
- עו"ד גיתית שרמן:** במקור זה לא בסדר היום. זה לא הוכנס לסדר היום.
- אורית שגיא:** למה?
- עו"ד גיתית שרמן:** זה לא, זה הצעות לסדר יום.

- משה אופיר:** זו לא הצעה לסדר יום. ...
- עו"ד גיתית שרמן:** זה לא היה. זה בהצעה לסדר.
- משה אופיר:** אני כתבתי מייל לכל חברי המועצה,
- עו"ד גיתית שרמן:** זו הצעה לסדר.
- משה אופיר:** שזה לא הצעה לסדר יום, אלא המשך דיון.
- עו"ד גיתית שרמן:** היא שאלה אותי, תן לי לענות.
- אורית שגיא:** אבל מה שאת אומרת, שבעצם כל פעם שאנחנו נעלה הצעה לסדר, אפשר להוריד אותה?
- עו"ד גיתית שרמן:** נכון, נכון. לא אפשר, סליחה. זה התקנון. התקנון אומר -
- משה אופיר:** פתאום את נצמדת לתקנון.
- עו"ד גיתית שרמן:** אני תמיד נצמדת לתקנון. אתה גם דואג, איפה שאני שוכחת או לא זוכרת אתה מזכיר לי ואני איתך. התקנון אומר שכשיש הצעה לסדר, אז ההצעה לסדר בעצם צריכה להיות מוצגת על ידי המציע ואז בפרוצדורה הנכונה המליאה צריכה לבוא ולהצביע אם רוצים להוסיף את זה על סדר היום, כן או לא, ברוב קולות.
- אורית שגיא:** תקשיבי, גיתית. אני פה יושבת כמה שנים טובות. בחיים לא היה דבר כזה.
- עו"ד גיתית שרמן:** אז הגיע הזמן שיתנהלו לפי התקנון.
- אורית שגיא:** לא, לא, גיתית, גיתית. קודם כל אני חייבת להגיד, חייבת להגיד, בסדר? שהנימה לך -
- שי רוזנצוויג:** אבל זה לא דיון. את מפריעה לי. לא, אבל זה לא דיון.
- אורית שגיא:** סליחה, גיתית.
- עו"ד גיתית שרמן:** את רוצה שאני ...
- אורית שגיא:** סליחה, לא. אני רוצה להגיד משהו.
- שי רוזנצוויג:** זה לא דיון.
- אורית שגיא:** אני רוצה להגיד משהו. מה זה זה לא דיון?!
- שי רוזנצוויג:** זה לא, זו הצעה לסדר. אני מציע להוריד, לא להעלות,
- אורית שגיא:** אני לא רוצה להציג.
- משה אופיר:** זה לא בסדר יום. זה המשך דיון מהישיבה הקודמת.

- אורית שגיא:** אני לא רוצה להפסיק. את יכולה לצאת אם לא נעים לך לשמוע.
- שי רוזנצוויג:** שטיינר, את איתי? אני מציע לא להעלות -
- אורית שגיא:** גיתית, את יועצת משפטית. את אשת מקצוע, אני מצטערת, אבל הנימה שבה את מדברת אלינו לא מוצאת חן בעיני בכלל. בסדר? לא מוצא חן בעיני.
- שי רוזנצוויג:** אני מציע לא להעלות -
- משה אופיר:** זה לא לסדר היום. זה המשך היום. אמרתי את זה מפורשות.
- שי רוזנצוויג:** מי בעד לא להעלות את הנושא -
- אורית שגיא:** מה זה לא להעלות לסדר? מה זה לא להעלות לסדר?
- שי רוזנצוויג:** שירי, תהיי איתי רגע. מי בעד לא להעלות את הנושא לסדר היום?
- אורית שגיא:** מה זה לא להעלות לסדר? מה יש לך להסביר שאתה לא רוצה להעלות את זה לסדר?
- שי רוזנצוויג:** ... שירי, אייל, שי, שלומית. מי נגד?
- אורית שגיא:** מה יש לך להסתיר? למה את המסתיר?
- שי רוזנצוויג:** מי נמנע?

מאשרים ברוב קולות שלא להעלות לסדר היום את הנושא "שיווק מגרשים בשכונת יובלים" שהעלה חבר המועצה מר משה אופיר.

החלטה:

בעד: שי רוזנצוויג, שירי זיידמן, שלומית ארצי, אייל רוזנפלד, אלי כהן.

- משה אופיר:** שי, יש לך קשר לכל הקבלנים האלה? שי, יש לך קשר לכל הקבלנים האלה, שאתה רוצה לתת להם את העבודה? מה יוצא לך מזה?
- שי רוזנצוויג:** משה אופיר, תיזהר בדבריך!
- משה אופיר:** מה יוצא לך מזה?
- שי רוזנצוויג:** תיזהר בדבריך!
- משה אופיר:** שאתה פועל בניגוד לתקנון. זו לא הצעה לסדר.
- אורית שגיא:** מה יש להסתיר? למה לא לדון בזה? אתה יכול

- להגיד את עמדתך.
- משה אופיר:** אתה יכול להגיד 'אני רוצה לתת את זה לקבלנים'.
- אורית שגי:** סליחה, אתה לא מנהל דיון.
- שי רוזנצוויג:** אתם מפריעים לי לנהל את הישיבה.
- אורית שגי:** אתה לא מנהל דיון. אתה חושב שאתה מנהל גנון.
- שי רוזנצוויג:** אנחנו ניקח הפסקה 10 דקות. תודה רבה. אפשר לעצור. אנחנו נמתין עד שנרגע.
- אורית שגי:** פשוט ביזיון!
- *** הפסקת ההקלטה לבקשת יו"ר המועצה *****
- שי רוזנצוויג:** בוא נמשיך את ההקלטה. נושא שני לסדר היום, בבקשה. אורית עזבה את הישיבה.
- *** גב' אורית שגי עזבה את הישיבה *****
- שי רוזנצוויג:** אנחנו ממשיכים לנושא השני לסדר היום. מי שירצה בסוף להתייחס, בסוף בסוף, אולי אני אאפשר לך.
- משה אופיר:** אני רק רוצה להגיד לך. אם זה היה נושא לסדר יום, ואני עמדתי על זה שזה לא נושא לסדר יום, אני לא אוכל להגיש שלוש הצעות לסדר יום.
- אודליה גוטל:** אתה יכול עד ארבע.
- שי רוזנצוויג:** האופוזיציה יכולה להגיש עד ארבע. אתה באופוזיציה. אנחנו נמשיך לנושא שני.
- אלי כהן:** אני רוצה איזו הערה קטנה, ואני חושב שהיא אפילו רלוונטית. בסדר?
- שי רוזנצוויג:** קטנה אבל.
- אלי כהן:** קטנה. שלושה משפטים. אני לא חושב שהתקנון אמור להיות חסר היגיון. ובלוגיקה הזו, האופוזיציה למעשה בפועל אף פעם לא תוכל להעלות אף נושא לדיון. שתיים, למה? כי אם כל נושא שאמור לעלות לסדר, מציגים את הנושא ויש הצבעה אם יהיה בו דיון, אז למעשה אופוזיציה, שהיא מיעוט, לעולם לא יכולה לדון בנושא שהיא חושבת שהוא, שני משפטים.
- שי רוזנצוויג:** שני משפטים.
- אלי כהן:** אוקיי. המשפט השני, זה ברור, לוגיקה הכי פשוטה בעולם. לא נראה לי שתקנון צריך להיות מהסוג הזה, זה חסר היגיון. משפט שני, בנושא הספציפי הזה

שמשה רצה לחזור ולדון בו, דנו פעם אחת בצורה רצינית בישיבת זום שהיתה, כאשר את ישיבת הזום שהיתה אנחנו עצרנו בנקודה שכל אחד הביע עמדתו הראשונית האינטואיטיבית, וסיכמנו שדיון נוסף ייערך אחרי העמדה הזו. מאז לא דנו בו. יותר מזה, בדיון שהיה אמור להיות דיון ההמשך, אמרנו, אני גם אמרנו, שכנראה שיש אנשים ששינו דעתם, אני ביניהם. וצריך להשמיע אותה והדיון הוא מאוד ענייני. לכן אני רוצה לציין ולהדגיש שמאז הדיון הראשוני שחשבנו שאנחנו הולכים לדון מחדש, או להמשיך לדון בו, לא דנו בו. זהו.

שי רוזנצוויג:

אוקיי. אני אגיד משפט ונמשיך הלאה. אנחנו דנו מספר פעמים בנושא הזה. המגרשים כרגע לא בשיווק. אין קונצנזוס. כשאתה שולח למשרד השיכון בקשה של מדיניות של מועצה, צריך להיות קונצנזוס. יש פה חוסר מוחלט בקונצנזוס. הדעות הן לכאן ולשם. הרוב חושב שמאחר והמגרשים לא בשיווק וזה לא רלוונטי כרגע, ועם זאת, אנחנו חושבים, לאור מה שחזרנו, אני אקח אותך לפרוטוקולים, על האופי של שכונת יובלים ואיך היא נבנתה, וכו' וכו', אנחנו כן חיים בסדר עם זה שזה יזם אחד, לצורך העניין. לצורך העניין, שאני לא אצטרך לעשות עוד פעם הפסקה, לי אין שום קשר עם אף אחד מהיזמים. אני לא מכיר אותם. אין לי שום רצון לקנות שם בית, לא לי, לא למכרי. ולכן אנחנו עוברים לנושא הבא.

משה אופיר:

רגע, אתה אומר -

עו"ד גיתית שרמן: זו גם החלטה של משרד השיכון. זו בכלל לא החלטה שלנו.

משה אופיר:

שעל מנת להציג עמדה למנהל, צריכים קונצנזוס. נכון? אין לנו קונצנזוס פה. אז איך אתה מציג את העמדה הזאת?

עו"ד גיתית שרמן: לא מציג. לא הציג את זה.

שי רוזנצוויג: לכן אנחנו לא מציגים.

3.2 משה אופיר – דיון בתוכנית לשיפור כביש 55 שהוצגה בישיבה 34.

משה אופיר, דיון בתוכנית לשיפור כביש 55 שהוצגה בישיבה הקודמת. קדימה.	שי רוזנצוויג:
אוקיי. אני לא הבאתי את המצגת, שכחתי אותה. אבל אני רוצה להגיד לעניין הזה. היתה לנו פה הזדמנות, בישיבה הקודמת, לדבר עם הבן אדם שמבין בעניינים. אני לא יודע מה התואר שלו.	משה אופיר:
זאב הבר. הוא הפרויקטור, יועץ וזה וזה.	שי רוזנצוויג:
הוא הפרויקטור. לא היועץ.	משה אופיר:
לא משנה. הוא בן אדם שבעניינים. הוא הפרויקטור.	שי רוזנצוויג:
הפרויקטור לעניין הזה. ומאוד מאוד התאכזבתי שראש המועצה הגביל את זמן השאלות ורץ הלאה לנושאים הבאים, כאשר אני לפחות לא קיבלתי תשובה לכל השאלות שרציתי להעלות לו. ואני חושב שזה פספוס גדול. לא יכול להיות שהנושא הזה עלה מספר פעמים. זו לא פעם ראשונה שהוא עולה. הנושא הזה באמת עלה מספר פעמים. לא כמו ... שעלה פעם אחת בזום וזהו. בניגוד למה שאמרת. הנושא הזה עלה מספר פעמים ואנחנו דשים בו. והעניין הזה הוא מטריד מאוד אנשים ביישוב. והוא דבר שהוא בנפשנו, אפשר להגיד אפילו. כן? זה יקבע איך היישוב הזה יתפתח, ואיזה אנשים יגורו פה. כל האנשים שקצת חבל להם על הזמן, אולי יגיעו למסקנה שהם לא רוצים לגור ביישוב הזה. ואני שומע את זה מהרבה אנשים. וזה חבל מאוד שראש המועצה מצא לנכון, דווקא כשיש לנו הזדמנות לדבר עם המומחה בעניין הזה, שלא למצות את הדיון איתו. ולרוץ כאילו יש לנו דברים יותר חשובים מזה. אין לנו דברים יותר חשובים מזה. זה הדבר הכי חשוב היום ביישוב. ואני גם אמרתי את זה.	משה אופיר:

עכשיו, לעצם העניין. הבן אדם הציג את התוכניות שבכוונתו, בכוונת מע"צ,

נתיבי ישראל,

נתיבי ישראל, סליחה. בכוונת נתיבי ישראל לבצע. ואני הבנתי שגם הוא, בראייה הכי אופטימית שלו, מדבר על שלוש שנים של המשך הפקקים. בצורה שאנחנו חווים היום. אני רוצה להוסיף הערת סוגריים. אני קורא בפייסבוק שלפעמים כשראש המועצה עומד שם, אז עושה פלאים והפקקים יחסית מתקצרים, פחות ממתנינים. אני לא רוצה להציע לראש המועצה לעמוד שם שלוש שנים, כן? אבל אם זה ייקח שלוש שנים עד שנראה את האור בקצה המנהרה, אז יכול להיות שצריכים לחשוב על איזה פיתרון קבוע להכוונה הלא אוטומטית שנעשית שם.

עכשיו, מעבר לזה. מה שרציתי להגיד זה שאנחנו צריכים, אחרי שקראתי למדתי את הנושא הזה, אני חושב שגם התוכנית הסופית שהוא הציג לנו היא לא תוכנית שטובה לנו. התוכנית הסופית שהוא הציג לנו על ארבעה מסלולים, ארבעה נתיבים בכביש 55, כולל אפילו גשר היהלום הזה שהוא מדבר עליו, כאשר על כביש 6 יש את הטריק הזה של שני מסלולים, מסלול אחד, כל הדברים האלה, הם לא יפתרו את הבעיה של היישוב. הבעיה של היישוב היא יותר מורכבת מהדבר הזה. כמו שאמרתי בישיבה הקודמת, וגם היו כאלה שהבינו אותי והסכימו, ברגע שיהיו ארבעה מסלולים מכביש 55, ואנחנו נהיה פה תקועים בכביש יציאה עם מסלול אחד לכל כיוון מאלפי מנשה עד הצומת, שלא לדבר על תוספת התנועה שתנבע מהבנייה המאסיבית שהולכת להיות בגבעת טל, והבנייה של אזור התעשייה, הקמה של אזור התעשייה. בוודאי כאשר הוא יהיה מוכן. ודרך אגב, אני מקווה שיגיע לשולחן המועצה הדיון שנדחה בעניין המרלוגים.

לא קשור לנושא. תתקדם.

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

כן. זה קשור לנושא. קשור, כי עומס התנועה הוא גם, אם יהיו מרלוגים או לא יהיו מרלוגים זה גם חלק מעומס התנועה שאמור להיות על הכביש הזה. מרלוגים, כפי שאתה ודאי יודע, מדובר במשאיות שבאות לפה. ומכוניות יותר קטנות שמפזרות. אז ודאי שזה קשור לעומס התנועה.

לכן, מה שאני חושב, ואני לא שם את עצמי לבן אדם שמבין במערכות תנועה ובקרה וכל הדברים האלה. אני יודע שראש המועצה מתייעץ עם אנשים שחושבים שיש להם את הידע, ויכול להיות שיש להם. יכול להיות שאין להם. אבל אני חושב שהמועצה צריכה לקחת לעצמה יועץ שיקבע לה תוכנית שלא קשורה באינטרסים של היישובים שנמצאים בהמשך הכביש. להם יש אינטרסים מסוימים ולנו יש אינטרסים אחרים, שלא תמיד עולים בקנה מידה אחד עם האינטרסים שלהם.

ברור שהנושא של הרמזור, העיתוי, אנחנו בניגוד עניינים פה בעניין. ויכול להיות שבעוד דברים אנחנו בניגוד עניינים. לפי דעתי כדאי אפילו לשקול בצומת מוזס לעשות איזו השתלבות שהיא לא ברמזור.

אלי כהן:

לא הבנתי מה זה ניגוד העניינים של הרמזור. יש ניגוד עניינים בינינו לבין היישובים שנמצאים בהמשך.

משה אופיר:

אה, זה לא ניגוד עניינים. זה ניגוד אינטרסים, על הרמזור. במלחמה על הזמן.

אלי כהן:

מה ההבדל בין ניגוד עניינים לניגוד אינטרסים, תסביר לי אחר כך.

משה אופיר:

אני אנסה.

אלי כהן:

אני משתמש בזה בצורה דומה. לפי דעתי, פה אנחנו צריכים לקחת את גורלנו בידינו. ולקחת איש רציני שיבדוק את כל העניינים האלה, כולל מחלף היהלום הזה, שנמצא, שאולי יהיה עוד עשר שנים,

משה אופיר:

אם בכלל.

דליה נחום לוי:

אם בכלל. אני דעתי הלא מקצועית שעדיף שיהיה,

משה אופיר:

אם יהיה, שתהיה יציאה לכיוון דרום מאלפי מנשה על כביש 44 בלי רמזור מאשר שתהיה יציאה לכביש 55 בלי רמזור. אבל אני חושב שצריכים להשאיר את זה לאנשי המקצוע.

אני גם לא הבנתי מדוע כל התכנון המעולה הזה לא יכול להגיע למצב שגם על כביש 6 לא נצטרך לעשות את השני מסלולים, מסלול אחד. למה אי אפשר לעשות עוד גשר ולעשות שני מסלולים בכל כיוון, כמו שעושים בכל מקום? אני לא ראיתי דברים כאלה, שפתאום אנשים עוברים מארבע מסלולים לאיזה טריק כזה של שני מסלולים בבוקר לכיוון הזה, ומסלול אחד בחזרה. שיעשו עוד גשר. משקיעים פה מיליונים, שיעשו עוד גשר. לכן אבל אני חושב שאנחנו לא צריכים להתקמץ פה בעניין הזה. לקחת יועץ תחבורה שיציג את האינטרס שלנו כיישוב בכל הפרויקט הזה.

אני בטוח שכל אחד מחברי המועצה חושב שיש להערות מחכימות. אבל ההערות האלה יכולות להיות לתוכנית שהיא מציגה את טובת אלפי מנשה בראש ובראשונה, ולא משהו כללי שלוקח גם אותנו בחשבון. אנחנו צריכים להגיד מה טוב לנו. ואם מה שטוב לנו הוא קצת שונה, אז אנחנו צריכים להציג את זה. היום אני לא יכול להגיד בצורה מקצועית,

העניין הובן ונגמר לך הזמן. הבנתי, בסדר גמור. אני אומר, קודם כל אני מסכים. נושא הכביש הוא נושא רציני. זו הסיבה שאני זימנתי בישיבה הקודמת את מנהל הפרויקט, אני זימנתי אותו, שיציג את הפרויקט כמו שהוא. שיגיד את האמת לאמיתה שלו, כולל שמשך הפרויקט בהיבט שלנו זה שלוש שנים, כמו שאני אמרתי בעבר. לפחות. אנחנו לא יודעים מה יקרה.

אני חושב שזה יהיה, חושש,

לא הפרעתי לך. נכון שלא הפרעתי לך?

אם היית מפריע לי הייתי מבקש לעשות הפסקה.

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

בסדר גמור והייתי מקבל. אני לא ממהר לשום מקום. אין לי משחק לראות כמו שציינת בהתחלה. אני רוצה להגיד כמה דברים. הדיון הזה הוא נכון אבל לא צריך לקרות עכשיו. אנחנו דנו בישיבה הקודמת בנושא הזה. אני אמרתי בישיבה הקודמת, ציינתי שאנחנו לוקחים איש מקצוע. אנחנו גם עושים ספירות תנועה משלנו. חפרתי לראשי רשויות אחרים. אנחנו עובדים מול נתיבי ישראל. כתוצאה מהעבודה שלנו מתבצע בימים האלה מיקרו סימולציה שיכולה לשנות את התמונה על פיה. ואנחנו ממתינים. אני חושב שבקרוב יהיו לי פרטים. אני אביא את זה לשולחן הזה ואז נדון. יהיה לנו משהו קונקרטי ומדויק לדון בו.

דבר שני, התחלפו משרדים. יש שרת תחבורה חדשה. יש משרדים חדשים. מנכ"ל חדש, הכל חדש. אנחנו עושים מולם, ויש להם את הרצונות שלהם ואת הדעות שלהם. אנחנו כרגע בעבודה מולם, ככל שניתן, כדי להביא תמונת מצב מלאה.

לגבי החיבור של 55 ו-444. המיקרו סימולציה, ואני אמרתי את זה, והתוכניות שלהם לשפר את המצג, שגם אנחנו, אמרתי שאנחנו לא מרוצים ממנו. אנחנו נפעל בכל האפיקים, כולל אפיק משפטי שכבר התחלנו אותו. זאת אומרת שאם נראה משהו שהוא לא מתאים, אנחנו נבקש גם לעצור את העבודות שם. ולכן הדיון הזה, ברשותכם, יכול להיות, אני ממליץ לעשות אותו אולי בישיבה הבאה, אם יהיו לנו עוד פרטים. כי כרגע דנו בישיבה הקודמת. יש עוד דברים שקורים, שצריכים לקרות על ידי אנשי מקצוע. זה לא פרייבט ביזנס של אלפי מנשה. זה משפיע על כל השומרון, הכביש הזה. ואנחנו לוקחים את זה בהתאם. נכון, יש סיבה שאני נמצא שם כל בוקר. אני לא מכוון תנועה. אנחנו עושים מבצע,

אז תסביר.

אלי כהן:

עושה מבצע, ביחד עם הצבא והמשטרה. אלי,

שי רוזנצוויג:

לפעמים יוצא לי לראות אותך, אתה יוצא ממש מוקדם. אבל אני רואה שעל ציר הזמן העבודה הזאת בעצם עושה תוצאות. מה שעושים בעצם זה להכווין את תנועת הפלסטינאים, שכרגע הם תנועה לא מסודרת. הם חוצים את הכביש בצורה מסוכנת. יש שם תחנת מוניות. מה שעושים שם מתודה, זה לעצור את המוניות, שהן מוניות ישראליות לכל דבר ועניין. כשהם מגיעים לעצור אותם, לסובב אותם, להכווין אותם למקום אחר. לאט לאט עם הצבא ללמד את הפלסטינאים איפה ללכת שזה לא מפריע. ובינתיים זה עובד בסדר. אנחנו עוד לא שם. פקק יהיה, כי כל עוד יש את הכיכר הזאת שלטובת העבודה היא כיכר זמנית, התפקיד שלה הוא להאט תנועה, וזה מה שהיא עושה. אני ממליץ לכולם, כל בוקר, לעשות כמוני. לפתוח וויז ולראות מאיפה הפקק מתחיל. הפקק תמיד יתחיל מהכיכר. לא מטר אחרי. תמיד יתחיל מהכיכר. אני יודע את זה כי למדתי את זה.

אני מציע את הדיון הזה לעשות אותו, כי אני מסכים איתך עם לא מעט דברים. לעשות אותו בהמשך, כשהיו לנו דברים קונקרטיים ונביא לפה עוד מידע. כרגע הוא עקר.

משה אופיר:

אני רוצה לענות לך. שי, אתה מחפש את המטבע מתחת לפנס. הבעיה שלנו היא הרבה יותר חמורה מאשר הכיכר שם. זאת בעיה שמשותפת לכל היישובים. אני מדבר להביא תוכנית מנקודת ראות של אלפי מנשה. שכוללת לא רק את הכביש ההוא, שזה מטפלים בזה, זה בסדר. הבעיה של אלפי מנשה זה לא רק הדבר הזה. יש את הבעיה של הכביש עד מוזס. זו גם כן בעיה שלנו. רק רגע. תן לי, אחרת אני עושה הפסקה.

שי רוזנצוויג:

לא, לא, לא העלינו את הנושא לדיון. רגע, אתה מציג את התוכנית. רגע, משה, אני מבקש ממך. אתה מציג את שלך, אני מציג את שלי ואחרי זה עולים

- להצבעה. אפשרתי לך לומר משפט אחד.
 כן, אז אני רוצה להגיד.
 לא, אמרת את המשפט.
- משה אופיר:**
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
- אני רוצה להגיד שאנחנו חייבים תוכנית כוללת מנקודת ראות אלפי מנשה, שלא רק לכביש 55. גם שאר הכבישים. וברגע שיש לנו את התוכנית הזאת, אפשר לבוא למי שמחליט ולהגיד 'זאת התוכנית שלנו מבחינת אלפי מנשה'. זה הכל. לדחות את זה זה פשוט לפספס את המטרה. כי כבר נקבעות עובדות בשטח. זה הכל.
- משה אופיר:** סיימת, תודה. אמרתי בישיבות הקודמות שבמקביל, אני עובד על הרחבת כביש הגישה לאלפי מנשה. על חיבור עם צומת מוזס, שהוא לא סטטוטורי, צריך לאגם פה, והצלחנו.
- משה אופיר:** בשביל מה צריכים ייעוץ? אתה עושה את הכל. אתה מבין בהכל. אני לא מבין את זה.
- אייל רוזנפלד:** אתה רציני? עכשיו זה -
- משה אופיר:** לא, אני רציני. צריכים לקחת איש מקצוע, שיעשה חישוב כמה יחידות הולכות להיות פה ומה התקן לדברים האלה. כמו כל דבר מסודר בעולם. בשיטה שלך, עוד 10 שנים אנשים ייתקעו בפקקים.
- שי רוזנצוויג:** אתה לא מקשיב לדברי וחבל. הנושא הבא. מה הנושא הבא? תפקיד ותפקוד ועדת ביטחון.
- משה אופיר:** רגע. מה בקשר -
- שי רוזנצוויג:** אנחנו נעלה את זה בהמשך. כשהיו יותר פרטים, זה יהיה יותר רלוונטי. בהתחשב בהחלפת המשרדים. בזה שאני אמור לקבל מידעים.
- משה אופיר:** מה בקשר לקחת איש מקצוע, שיעשה לנו תוכנית.
- שי רוזנצוויג:** אמרנו שאנחנו לוקחים איש מקצוע. יותר מזה, שיעשה את זה מראיית מבט שלנו.
- משה אופיר:** מה זה לוקחים? לקחנו? ניקח? מתי?
- שי רוזנצוויג:** לוקחים. זה עניין של זמן. אנחנו מחפשים מישהו. אנחנו ניקח מישהו טוב.
- משה אופיר:** כמה זמן זה?

- שי רוזנצוויג:** אני מקווה מאוד שבתוך החודש שאני אקבל -
- משה אופיר:** לפני שאתה מקבל את המיקרו זה?
- שי רוזנצוויג:** זו הכוונה שלי. אבל לא יכול להתחייב כי זה הכל מכרזים.
- משה אופיר:** אני מבקש שתעלה את זה בישיבת מועצה, שנדע מה קורה. הדברים האלה הם בלתי נסבלים.
- שי רוזנצוויג:** אמרתי. בוא נעבור לנושא הבא. תפקיד ותפקוד ועדת הביטחון.
- משה אופיר:** נעשה הצבעה אם להוריד את זה או לא?
- שי רוזנצוויג:** אין צורך, חברים. בואו נתקדם.
- משה אופיר:** למה אין צורך? אני מבקש להעלות את זה לדין.
- שי רוזנצוויג:** בסדר. אני מציע להוריד את זה, לא להעלות את זה כרגע לסדר היום. מהטעמים שאני ציינתי. זה יעלה בהמשך, כשהיו לנו פרטים רלוונטיים. מי בעד?
- משה אופיר:** רגע, זה יהיה דיון המשך? או זו צריכה להיות הצעה חדשה?
- שי רוזנצוויג:** רחל, שירי, אייל, שי, שלומית. מי נגד? משה ואלי נמנע. דליה? דליה. אוקיי.

החלטה:
מאשרים ברוב קולות להוריד מסדר היום את ההצעה לסדר של משה אופיר בנושא "דיון בנושא תוכנית לשיפור כביש 55 שהוצגה בישיבה 34".

בעד: שי רוזנצוויג, רחל שטיינר, שירי זיידמן, אייל רוזנפלד, שלומית ארצי.

נגד: משה אופיר.

נמנעים: אלי כהן ודליה נחום לוי.

שי רוזנצוויג: נושא הבא, תפקיד ותפקוד ועדת הביטחון. קדימה, שלך.

משה אופיר: אני מקווה שבישיבה שתעלה, אם אתה לא תעלה אני אעלה את זה. ואז לא תגיד נושא חדש לסדר יום.

שי רוזנצוויג: מיותר. תעלה.

3.3 משה אופיר – תפקיד ותפקוד ועדת הביטחון.

תפקיד ותפקוד ועדת הביטחון. מריח לי אישי.	שי רוזנצוויג:
לא, לא, זה לא אישי. זה המשפט שרציתי להגיד.	משה אופיר:
שזה לא אישי ולא -	
סופר.	שלומית ארצי:
לאור מה שהיה בפעם שעברה,	שי רוזנצוויג:
זה לא סופר אישי. זה הכי אישי -	שלומית ארצי:
אוקיי, אבל בוא תציג.	שי רוזנצוויג:
סליחה, אני אגיד מה שאני רוצה.	משה אופיר:
בבקשה.	שי רוזנצוויג:
ואני גם אגיד מה שאני רוצה.	שלומית ארצי:
גברתי המכובד,	משה אופיר:
האדון המכובד.	שלומית ארצי:
את רוצה לדבר? תדברי.	משה אופיר:
משה, לא, לא.	שי רוזנצוויג:
אם כל ישיבה הנושא הזה עולה, אז סביר להניח	שלומית ארצי:
שזה אישי. מה לעשות?	
סביר להניח.	משה אופיר:
כל נושא, תשמע, יש פה מועצה עם מלא נושאים	שלומית ארצי:
חשובים לדבר עליהם.	
ראינו בסדר יום איזה נושאים חשובים מעלה ראש	משה אופיר:
המועצה.	
אבל אם אתה -	שלומית ארצי:
ראינו איזה נושאים חשובים הוא מעלה.	משה אופיר:
מעלה את נושא הביטחון, אז כנראה שיש לך משהו	שלומית ארצי:
אישי.	
אוקיי. אם זה מה שאת חושבת,	משה אופיר:
אני לא מבינה את החיבור הזה.	שלומית ארצי:
זה מה שאת חושבת?	משה אופיר:
כן.	שלומית ארצי:
זכותך לחשוב את זה.	משה אופיר:
תודה.	שלומית ארצי:

- משה אופיר:** ואני זכותי להגיד מה שאני חושב.
- שי רוזנצוויג:** קדימה.
- משה אופיר:** אוקיי, אז עכשיו אני רוצה להגיד, למרות שאת חושבת שזה אישי, אין פה שום דבר אישי בעניין הזה, וגם אני אסביר. ...
- שי רוזנצוויג:** קדימה, משה, חברים. אבל בוא, ענייני, תנסה להיות.
- משה אופיר:** אתה רוצה שאני אדבר כשמפריעים?
- שי רוזנצוויג:** משה. תנו למשה להשחיל מילה בדיון הזה. בבקשה.
- משה אופיר:** אוקיי. אז כמו שאמרתי העניינים האישיים אני לא מתייחס אליהם. אמרתי את מה שאני חושב. עכשיו, אחרי שאני אגיד מה שאני רוצה, אז אולי תבינו. אולי הגב' ארצי תבין את מה שאני, אני חבר בוועדת הביטחון. הוועדה הזאת מונתה על ידי המועצה כוועדה מייעצת לראש המועצה. עכשיו, אני חבר בוועדה הזאת די הרבה זמן, אני חושב איזה שנה, סדר גודל, אני כבר לא זוכר. יש פה ביישוב אירועים ביטחוניים מדי פעם. כשאין אירועים ביטחוניים, לא מזמנים אותנו. למה? אומרים לנו 'אין שום דבר. אין אירועים ביטחוניים'. אני לא קיבלתי זימונים כשאין אירועים ביטחוניים.
- כשיש אירועים ביטחוניים, דוגמת מה שקרה בזמן האחרון, שזרקו אבנים ודברים מהסוג הזה, מה שקרה לפני זה, שפרצו לבתים ודברים כאלה שהיו, אומרים לנו 'העניין בטיפול, אנחנו לא יכולים לעדכן אתכם מכיוון שזה בחקירת משטרה וברגע שזה ייגמר נעדכן אתכם וברגע שנדע תוצאות חקירה וזה וזה'. וזה אף פעם לא קורה.
- אני לא קיבלתי שום עדכון על מה שקרה ואמרתי לעצמי, והיה לנו דיון במועצה, אמרו לי 'תשמע, אתה לא באת לכמה ישיבות בוועדת הביטחון'. בסדר. הישיבה האחרונה באתי, וגם העליתי פה במועצה בקשה,
- שלומית ארצי:** מתי היית הישיבה האחרונה?

- משה אופיר:** סליחה רגע.
- שלומית ארצי:** לא, אני רוצה לדעת מתי היתה הישיבה האחרונה.
- משה אופיר:** אני הפרעתי לך? אז אל תפריעי לי. תגידי אחרי זה.
- אם הנושא הזה יהיה בדיון, תגידי מה שאת רוצה, תכתבי את הכל.
- שלומית ארצי:** אין בעיה. אני כותבת.
- משה אופיר:** זה לא קשור אישי אליך בכלל.
- שלומית ארצי:** ברור.
- משה אופיר:** אוקיי. ברור. קטעה לי את חוט המחשבה. אני ביקשתי, היתה ישיבה, הגעתי לישיבה. שמעתי מה שיש להגיד. ובישיבת מועצה שהיתה פה, כיוון שהעלו נגדי את הטיעון שאני פושע גדול שלא באתי לכמה ישיבות,
- שי רוזנצוויג:** עוד פעם עניין אישי? למה זה הולך לשם כל פעם? באמת.
- משה אופיר:** שי, אתה אמרת את זה. אתה אמרת את זה בצורה מגעילה.
- שי רוזנצוויג:** אבל אתה הולך על זה. רציתי למנוע ממך ללכת לשם.
- משה אופיר:** אז עכשיו אני, אל תמנע ממני.
- שי רוזנצוויג:** הבנתי אבל עכשיו. אתה רואה? אתה אומר, בגלל ש,
- משה אופיר:** אבל תן לי להשלים משפט. תפסיק להפריע לי.
- שי רוזנצוויג:** אני לא מפריע לך. תשלים.
- משה אופיר:** אוקיי. ביקשתי לראות ולהשלים את החומר שעלה בישיבות בהם לא הייתי. בשביל לדעת מה קורה. יכול להיות שבאמת התלונות שלי לא מוצדקות. ביקשתי לראות את הפרוטוקולים של הישיבות בוועדת ביטחון. ואחרי זמן מה באמת התאפשר לי, באתי לראות. ... שיש ישיבת ועדת ביטחון. ואני רוצה עכשיו לשמוע את היועצת המשפטית בעניין הזה.
- שי רוזנצוויג:** אם זה יעלה לדיון.
- משה אופיר:** אם זה יעלה. קיבלתי פרוטוקולים, so called פרוטוקולים, שמה יש בהם? אני חושב שזה טריק

שאפילו ביבי לא חשב עליו. תיכף אני אסביר למה.
 מה יש לך מביבי? גם השלט,
 תיכף אני אסביר לך. תיכף אני אסביר לך למה אני
 חושב שזה טריק שגם ביבי לא חשב עליו. באתי
 לראות את הפרוטוקולים. מה יש בפרוטוקולים? יש
 דף שאומר תאריך הישיבה, נושאים לסדר יום, וזהו.
 אמרתי רגע, אין פה איזה דיון? אמרו 'לא, אנחנו לא
 כותבים דיון'. אוקיי. אין פה החלטה? לא. ההחלטות
 סודיות. אנחנו לא רוצים להעלות אותן על הכתב.
 למה אני אומר את ביבי? ביבי המסכן, מה שאומרים
 עליו בעיתונות, נאלץ לשרוף או לעשות כל מיני
 השמדת מסמכים. פה לא צריכים לעשות את זה. אין
 מסמכים כאלה. זאת אומרת מחר, אם חס וחלילה
 קורה משהו לקב"ט. נגיד קורה, לא עלינו, ואני לא
 מאחל לו שום דבר. פה מי שבא לא יודע מה קרה.
 אין פה שום תיעוד של הדברים האלה. אני צריך
 לשבת עם הקב"ט, והוא אומר לי 'כן, סעיף 1
 בפרוטוקול, שנגיד לפני שנה שדיבר על א', ב' ו-ג',
 אנחנו דיברנו פה על ככה וככה והחלטנו'.
 אני שואל את עצמי. האם זה תקין? לפי דעתי זה לא
 תקין. ולמרות שבאמת התקנון אומר שכל ועדה תנהל
 את ענייניה בצורה הנראית לה וכל הדברים שהיועצת
 המשפטית יודעת אותם וגם אני יודע אותם, הרי יש
 את המינימום שצריכים לעשות. זה לא יכול לעשות
 שהדברים נמצאים -

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

המינימום זה להגיע לישיבות.
 לא, אבל אין לך שום דבר בישיבה. אוקיי, אתה חוזר
 על זה ואתה אומר שזה, עכשיו אני אומר כזה דבר.
 מכיוון שהוועדה הזאת,
 יש לך דקה, משה.

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

בימי שגרה שאין בעיות ביטחוניות, היא לא
 מתכנסת, אני לא קיבלתי שום הזמנה לימי שגרה.
 בימי חירום, כששואלים משהו, אומרים 'לא, זה
 בזה'. עכשיו אני שואל, מה אתה מצפה מהוועדה

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

הזאת שתעשה? זו ועדה מייעצת לך. אני בא לתרום מהידע שיש לי, ואני רואה ששום דבר. זה סתם זה. אולי אנחנו נעשה כזה דבר במקום. הרי מילא זו ועדת רשות. אולי נעלה את זה בישיבה הבאה. אני לא מדבר על העובדה שיו"ר הוועדה כתבה בזמנו 'אי אפשר להעביר את זה לכל חברי הוועדה כי הם לא', לא יודע מה. לא מהימנים או משהו מהסוג הזה.

אוקיי. משפט מסכם?

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

כן, אז המשפט המסכם שלי, בוא תגיד מה אתה רוצה מהוועדה ולא שיהיו לנו ועדות סתם, שלא עושות שום דבר. ואנשים יחשבו שיש משהו. בוא תיקח על עצמך את יו"ר הוועדה בתור יועצת שלך לענייני ביטחון, אין לי בעיה. אני דווקא ממליץ. אם אתה חושב שהיא עושה עבודה טובה, בבקשה. אבל כל ה-25 אנשים או משהו שרשומים שם, אני מרגיש מתוסכל.

בסדר, משה. אני אענה לך בקצרה. ואם שלומית תרצה להעלות לדיון, רוצה להעלות את זה לדיון? בוא נדבר על זה. למה לא?

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

אוקיי. אז אני אענה לך בקצרה. קודם כל אני אגיד את הסיי שלי. קודם כל זו אכן ועדת רשות, שאמורה לייעץ לי בעניינים שוטפים, במה היה, במה יהיה. זו לא כיתת כוננות. זו ישיבה שמתכנסת פעם ב, סוקרים, דברים שהיו גם חודשים לפני. מדברים גם על תוכניות עבודה.

שי רוזנצוויג:

תוכניות עבודה של מה?

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

תוכניות עבודה, אם צריך הצעות לשיפור. הצעות לראש המועצה, בסדר? יש שם נושאים שעולים. הרוב מסוכם שם ומגיע לעיני, ככל שיש דברים שצריך. ואני בעצם שוקל אותם ואני מקבל את ההחלטה בכל מיני נושאים.

עכשיו, אני לא נכנס לזה, כן היית, לא היית. זו הסיבה שיש 25 אנשים שם. שלא תמיד כולם יכולים. אבל תמיד מגיעים מספיק אנשים כדי לייצר פה עוד

חשיבה. ולראות אולי אפשר לייעל. אולי לראות משהו שלא ראינו. בכל זאת, יש מחלקה מקצועית, יש אנשי מקצוע. יש כל אחד שזה התפקיד שלו, הביטחון של היישוב. צריך להבין. הוא לא על כתפי ועדת ביטחון. זו ועדת רשות. אני לא ביטלתי אותה. למרות שיכולתי לבטל אותה, כי אני הייתי יו"ר הוועדה. כשהיתה פה אופוזיציה מה שנקרא ברוב, אתם הסטתם אותי מתפקידי ומיניתם את שלומית. ואתה יודע מה? לכשהרוב עבר לקואליציה, אני חשבתי שזה יהיה קטנוני וילדותי לעשות עוד פעם את החילופין האלה. גם אני מאמין בשלומית ובאנשים שם.

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

אתה רוצה להחליף אותה? לא הבנתי. לא. מה שאני רוצה לומר זה שאני מקבל את הוועדה כמו שהיא. התוצרים שאני מקבל מהם הם בסדר גמור. איפה שצריך לייעץ מייעצים. איפה שלא, לא. הם לא צריכים לעדכן בזמן אמת. אני חושב, התחושה שלי, מאחר וכמו שאמרת הנושא הזה עלה ולא פעם במועצה, עלה הרבה פעמים, התחושה שלי שיש פה עניין, זו רק תחושה שלי, שיש פה עניין של רדיפה אישית של שלומית. אנחנו ראינו את הדברים שנאמרו וגם נרמזו. ופה אני אומר לך, אני מצר על זה -

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

מה, היא אחראית על זה שלא יוצאים פרוטוקולים? לא, מה שיצא יצא. וכמו כל ועדת רשות, מנהלת את הדברים שלה כמו שהיא רואה. אנחנו נעלה את זה לדיון. כולנו מעוניינים להגיד כמה מילים. מי שרוצה כן. מי שלא ניתן לשלומית להגיב, ואז נתקדם.

שלומית ארצי:

אני רוצה להגיב. משה הצטרף לוועדה משהו כמו לפני חמישה חודשים. משהו כזה. בחמישה חודשים האלו הוא הוזמן פעמיים לישיבה בענייני ביטחון. והוא היה בהן. פעם אחת בשוטף ופעם שנייה יום למחרת, פריצת המהומות בירושלים ומלחמת 'שומר חומות'. לעניין הפרוטוקולים, הוא זומן לא פעם ולא

פעמיים לגבי עדכונים, פרוטוקולים, מה אנחנו עושים. ועדת הביטחון היא ועדה שמיעצת. היא איכשהו זווית חיצונית. שי בעניין הביטחון של היישוב עובד על זה ברמה היומיומית. הוא לא מחכה לוועדה שתתכנס ותגיד לו 'יש אירוע'. הוא מעודכן על בסיס יומיומי. יש פה קב"ט, יש פה צוות שלם שעובד על הביטחון 24 שעות. אז עם כל הכבוד, בואו ניקח את הוועדה הזו בפרופורציה. היא לא אמורה לנהל אירועים. היא אמורה איפשהו לתמוך, לסייע ולעזור.

אני חושבת שהיא נבחנה ב'שומר חומות' וכולנו הרגשנו את זה בכבישים. אם זה ב-24 שעות על הכביש, אם זה אנשים שביקשו ליווי הביתה והם קיבלו, שיירות. שקיבלו שיירות הביתה. זה לא מחובת המועצה. ואף עיר לא עשתה את זה. אנחנו עשינו את זה כדי לייצר פה קהילתיות, כדי לייצר ביטחון. כי אכפת לנו.

אני לא יודעת, אתה רוצה לחפש תלונות? בבקשה. אתה עושה את זה כבר הרבה זמן. לא מבינה מה יוצא לך מזה, משה. אתה רוצה למצוא? תחפש את הדברים האמיתיים. רוצה להתעסק בשטויות? אתה אומר זה לא אישי? זה סופר אישי.

אגב, קיבלת פרוטוקולים שלוש שנים אחורה. לפי מה שאני זוכר.

שי רוזנצוויג:

זה סופר. אתה מקבל כל מה שאתה רוצה.

שלומית ארצי:

שלוש שנים אחורה פרוטוקולים, עוד טרם זמני.

שי רוזנצוויג:

לא, גם בוא ניקח את זה בפרופורציות.

שלומית ארצי:

לא, זה מה שאני יודע. תקן אותי אם אני טועה. כן, דליה, בבקשה.

שי רוזנצוויג:

זו ועדה שנפגשת -

שלומית ארצי:

לא קיבלתי פרוטוקולים. איזה פרוטוקולים? אמרתי לך -

משה אופיר:

שוב, יש איזושהי אמירה. ואם היית מתחיל מתחילת הוועדה, אז אנחנו לא מפרטים מאחר וכן מדברים על

שלומית ארצי:

דברים רגישים. יש עניין רכבים. היו חקירות,
 וחקירות שאם היית מפרסם אותם, וחלילה מגיעות
 לידיים -

למה לא לפרסם אותם?

משה אופיר:

אתה לא יכול.

שלומית ארצי:

אי אפשר להעלות על פרוטוקול דברים שמדברים
 עליהם?

משה אופיר:

לא, אי אפשר. ואני אסביר לך, משה. אתה לא ילד
 קטן.

שלומית ארצי:

בישיבות הממשלה גם כן מדברים על דברים סודיים.
 אז לא לעשות פרוטוקול?

משה אופיר:

אז אני אסביר לך. קודם כל אל תצחק. כי זה מזלזל
 ולא נעים. ואני עונה לך. אם אנחנו נמצאים במהלך
 חקירה של פריצות הביתה ואתה רוצה שזה יהיה
 כתוב מה עושים, אתה מחבל בחקירה. ואתה מספיק
 מבוגר כדי להבין שלא כל דבר צריך לרשום.
 דליה.

שלומית ארצי:

לא רושמים שום דבר.

משה אופיר:

טוב, בסדר.

שלומית ארצי:

משה, תודה. דליה. דליה היתה יו"ר ועדת ביטחון לא
 מעט שנים.

שי רוזנצוויג:

נכון. כשאני הייתי יו"ר הוועדה, הדברים התנהלו
 אחרת. ישיבות קבועות, אחת לשלושה, ארבעה
 חודשים.

דליה נחום לוי:

קורה.

שלומית ארצי:

שלומית, הקשבתי לך.

דליה נחום לוי:

קורה. אני אומרת. בסדר, קורה.

שלומית ארצי:

עלו בישיבות האלה נושאים של אירועים שהיו והסקת
 מסקנות. זאת אומרת לאו דווקא באירוע שמתקיים
 עכשיו, קרה, היה. אלא קרה משהו, היה משהו
 ביישוב. דנו בנושא, חיפשנו פיתרונות ואת
 הפיתרונות שהגענו אליהם איתם הלכנו לראש
 המועצה ואמרנו 'זה וזה צריך לעשות, לפי דעתנו'.
 אני מבינה שוועדת רשות סוברנית לעסוק איך שהיא

דליה נחום לוי:

מבינה. ומי שמנהל את הוועדה יכול לנהל אותה איך שהוא רוצה. אני יודעת שמבחינתי אנחנו היינו מקיימים אחת לרבעון ישיבה.

זה קורה, לדעתי.

את חושבת שזה לא קורה? ברצינות עכשיו. בדקת אם זה קורה? בדקת מה אנחנו עושים בישיבה? בדקת כמה פעמים אנחנו נפגשים?

שלומית, אני אמרתי מה -

אני לא מבינה. היא לא בוועדה.

לא, אמרת שזה מתבצע אחרת.

אמרתי שזה מה שהיה. לא אמרתי לך שלא.

אני חושבת שאת סללת את הדרך וכך פועלת ועדת הביטחון.

לא, בסדר. היא אמרה שזה מה שהיה.

אמרתי זה מה שהיה. לא אמרתי לך, תורידי קצת את הטונים.

לא, לא צריך להגיע לשם.

ולא כל דבר זו תקיפה אישית. אני אמרתי מה היה. עכשיו, היו דברים שבאמת במהלך הימים היו כל מיני אירועים שאז התכנס צוות מצומצם של אנשי מקצוע, מי שבאמת ידו,

שלא קשור לוועדה דווקא,

לא, מתוך הוועדה היו לנו אנשי מקצוע. השוטר הקהילתי, אנשי צבא קבע שעדיין היו בצבא. אנשים שיש להם say. אני כיו"ר הוועדה ייצגתי את הצד האזרחי. את הצד של הקהילה. כי אני לא איש ביטחון. אבל היו לנו אנשי מקצוע. אנשים שהיתה להם נגיעה לביטחון. היו אנשים שהיתה להם נגיעה לביטחון, היו אנשים שהיתה להם נגיעה משפטית. ישב איתנו עורך דין. ואם היו איזשהם דברים שקרו בפועל, פתיחת מקלטים, סגירת מקלטים, אילוץ תושבים להוציא ציוד ממקלטים. אלו דברים שהיו. היו זימונים לוועדות חירום.

בנוסף, מה שעוד היה, היו דברים שאני הייתי יושבת

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

דליה נחום לוי:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

עם אריה, שלמה, ודברים קונקרטיים. אני אומרת מה שהיה.

אני מכיר כי הייתי חבר בוועדה. וחייב לומר לך, שהשיטה הזאת פועלת כעת. רק במבצע 'שומר חומות' התכנסו בחירום כמה פעמים. נכון, להיפגש פעם בארבעה חודשים, שלושה חודשים, זאת אומרת בכל השנה שלוש פעמים. כבר השנה אני חושב שנפגשנו את הכמות הזאת. יותר מזה, אני יכול להעיד מהתחושה שלי כראש הרשות, ששלומית מייצגת את הצד של הקהילה. זה בא לידי ביטוי של לשלב אותם באבטחה. אני נותן לך דוגמאות מהזמן האחרון. לא הולך יותר מדי אחורה. זה בא לידי ביטוי. גם היו ישיבות שהן יותר נקודתיות ומקצועיות. שאנחנו עושים את הפרדה.

יש פה משהו שהוא, יכול להיות יותר טוב, שלא נצטרך, כן? אבל נכון לעכשיו, ואני לא מתבייש לא משלומית ולא מאף אחד מכם. אם הייתי חושב שמהו לא עובד ולא נראה לי, הייתי אומר ולא הייתי מתבייש להגיד את זה גם פה. וגם הייתי משנה, כי אני יכול. אבל אני שמח לומר שזה לא המצב. אני כן אומר, תגיע, משה, לישיבות. החוויה שלך כרגע היא דלה.

אפילו שלומית אמרה שאני מגיע לישיבות. אבל אני רוצה לענות.

רגע, לא, אלי היה.

שתי ישיבות שהתקיימו בחצי שנה אחרונה, שהיית חבר בהן. התקיימו שתי ישיבות.

טוב, חבר'ה. יסוף מחכה הרבה זמן. אלי היה לפניך ואתה תמתין בסבלנות, כי אחרת אתה יודע.

אני מה שמעתי והקשבת? משה העלה, בין הטיעונים שלו בהקשר של תפקוד הוועדה, טענה אחת שבעיניי שלי היא מאוד מהותית ועניינית, בקשר לתפקוד התקין של ועדה (כל ועדה). מה אתה מצפה או מה כולנו מצפים? אם לא לפרוטוקול

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

בהיבט התמלול וההקלטה, ואפשר להניח שזאת לא הציפייה, לסיכום דיון. בסדר? אני לא חושב שלנהל דיונים בוועדות, גם אם הן ועדות רשות, יש לנו את הרשות בכלל לעשות דיונים ולא לייצר בסוף פגישה כזאת סיכום דיון. סיכום דיון יכול להיות כל דבר שמצנזרים ממנו את מה שצריך לצנזר ממנו. התשובות שהוא קיבל בשולחן פה 'זה ועדת רשות אז לא צריך'. 'זאת ועדה לא אופרטיבית אז אין צורך'.

ממש לא.

שי רוזנצוויג:

אבל אמרנו שהוא מקבל פרוטוקול. הוא גם אמר שהוא קרא פרוטוקולים.

שלומית ארצי:

לא, הוא אמר -

אלי כהן:

לא קראתי שום פרוטוקולים. אין פרוטוקולים.

משה אופיר:

הוא אמר שלא. זה שאומרים שיש פרוטוקולים, והוא מבקש את הפרוטוקולים,

אלי כהן:

הוא קיבל אותם.

שלומית ארצי:

לא קיבלתי שום דבר.

משה אופיר:

הוא אומר שלא.

אלי כהן:

הוא קיבל אותם. אלי, הוא קיבל אותם. באמת.

שלומית ארצי:

הפרוטוקולים ... מה היו הנושאים? אין שום דבר מעבר לזה.

משה אופיר:

יש פרוטוקולים. מה לעשות?

שלומית ארצי:

הוא קיבל סיכומי דיון.

שי רוזנצוויג:

קיבל סיכומים.

שלומית ארצי:

לא קיבלתי שום סיכום דיון. למה אתה אומר לי מה קיבלתי?

משה אופיר:

זה שזה לא מוצא חן בעיניו? אתה מוזמן מחר בבוקר, בוא. אתה מוזמן מחר בבוקר לבוא לראות אותם.

שלומית ארצי:

לא קיבלתי, ביקשתי ולא קיבלתי שום דבר.

משה אופיר:

אני מזמינה אותך לבוא מחר בבוקר -

שלומית ארצי:

אבל אני חבר בוועדה.

משה אופיר:

רק שנייה. בשליפה, לראות את כל הפרוטוקולים.

שלומית ארצי:

אין פרוטוקולים.

משה אופיר:

ואחרי זה נדבר. בסדר? זה לא הוגן. יש פרוטוקולים מסודרים.	שלומית ארצי:
אתה אומר שיש פרוטוקולים? אז אני קונה את זה. אני מבקש לקבוע פגישה ולראות פרוטוקולים. לא רק איזה ראשי פרקים. מה נדון. אלא מה היה תכל'ס.	משה אופיר:
סיכום דיון זה לא רשימת הנושאים לסדר. סיכום דיון זה מה היו עיקרי הדיון בכל נושא, החלטות.	אלי כהן:
בהחלט.	משה אופיר:
חבר'ס, בואו נתקדם. בואו ניקח מהדיון הזה שאני אסתכל בסיכומי דיון. אני אסתכל כי אני מקבל אותם. ויכול להיות שיש דברים שגם אני פספסתי. ככל שיש דברים שלא חל עליהם סודיות יתר, אני מבקש להבא לפרט במשפט וחצי מה סוכם.	אלי כהן:
החלטות, לא זה.	משה אופיר:
לדוגמה הועלתה איזושהי הצעה. לרשום אותה והמלצה ומה היא היתה. לפרט בעוד איזשהו משפט. נשמח מאוד.	שי רוזנצוויג:
בסדר. אנחנו נעשה את זה. בוא נעבור לנושא הבא.	משה אופיר:
רגע, לא, לא. זה דיון. שלומית העלתה כל מיני דברים, אני רוצה -	שי רוזנצוויג:
הדיון מיצה את עצמו.	משה אופיר:
סליחה, זה לא מיצה את עצמו. יש לי זכות, ה-10 דקות שלך הסתיימו, ידידי. מיצינו. די.	שי רוזנצוויג:
לא, סליחה. מר שי, אתה לא תעשה פה סדרים. יש הצעה לסדר. 10 דקות אני מעלה. ברגע שזה נפתח לדיון, יש לי זכות להשתתף בדיון. מה גם שנאמרו דברים לא נכונים אחרי שאני העליתי את הנושא הזה.	משה אופיר:
טוב, סיימנו.	שי רוזנצוויג:
רגע, מה זה סיימנו?	משה אופיר:
אני רוצה להתקדם, משה.	שי רוזנצוויג:
אבל סליחה. יש לי לפי החוק אני יכול להשתתף בדיון.	משה אופיר:

- שי רוזנצוויג:** אתה השתתפת באופן מאוד מאוד -
- משה אופיר:** אני לא השתתפתי בדיון. סליחה, אני העליתי את הנושא לדיון. אתה פתחת אותו לדיון.
- שי רוזנצוויג:** שנייה, יש לך משהו ארוך שאתה רוצה להגיד?
- משה אופיר:** לא. משהו קצר מאוד.
- שי רוזנצוויג:** אז תגיד קצר.
- משה אופיר:** משהו קצר מאוד. רבע שעה בערך. אוקיי, תן לי להגיב. אני אגיד את זה בצורה קצרה. אני שמעתי את התגובה של שלומית. היא אומרת 'תראה, היישוב הזה עשה בזמן הזה, ליווה', וכל הדברים האלה. הכל טוב ויפה. זה בסדר.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי. זה טוב גם להגיד מילה טובה.
- משה אופיר:** מה?
- שי רוזנצוויג:** אפשר להגיד גם מילה טובה.
- משה אופיר:** כן, כן. אבל מה זה קשור לוועדת הביטחון? סליחה רגע.
- שי רוזנצוויג:** אלו הצעות שעלו בוועדת -
- משה אופיר:** סליחה רגע. אני יודע מה אני רוצה להגיד. למה את כבר מגיבה לי? את לא יודעת מה אני רוצה להגיד אפילו. אז תני לי להשלים. ואחרי זה תשתתפי בדיון ותגידי מה שאת רוצה. זה שהביטחון מתנהל בצורה א', ב', או בצורה ג' ד', מה הקשר בין זה לוועדת ביטחון? אם היתה אומרת לי שלומית 'תראה, הנושא של הליווי עלה בוועדת ביטחון. אנחנו עשינו ישיבה וועדת הביטחון',
- שלומית ארצי:** המליצה.
- משה אופיר:** המליצה. אני לא דיברתי על התפקוד של מחלקת הביטחון פה.
- שי רוזנצוויג:** רשמת 'תפקיד ותפקוד ועדת ביטחון'.
- משה אופיר:** ועדת ביטחון. זה שמחלקת הביטחון עשתה דברים טובים יותר ודברים הרבה יותר טובים, מה זה קשור?
- שלומית ארצי:** בהמלצת ועדת הביטחון.
- משה אופיר:** זה נבע מוועדת ביטחון? אני לא הייתי בשום דיון,

בהמלצה.	שלומית ארצי:
אני לא הייתי בשום דיון שבו זה הומלץ,	משה אופיר:
משה, ... את הישיבה ...	שי רוזנצוויג:
אתה מבין מה אני מתכוון? זה שמחלקת ביטחון	משה אופיר:
עושה את העבודה שלה,	
דליה, אפשר לומר שמיצינו את הנושא הזה? בואו	שי רוזנצוויג:
נתקדם. חבר'ה, אני רוצה -	
סליחה. שיתוף תושבים בסיוור ועזרה, זו המלצה של	דליה נחום לוי:
הוועדה.	
מי אמר לך שזו הצעה של ועדת ביטחון?	משה אופיר:
אני אומרת לך.	שלומית ארצי:
אני לא רוצה לקחת עוד הפסקה, באמת.	שי רוזנצוויג:
לא, זה פשוט לא ייאמן.	שלומית ארצי:
לא רוצה לקחת עוד הפסקה. מיצינו. חבר'ה,	שי רוזנצוויג:
העניין של ליווי תושבים זה עלה בוועדת ביטחון?	משה אופיר:
כן.	שלומית ארצי:
אני לא נכנס לזה עכשיו.	שי רוזנצוויג:
אבל זה לא נכון. ...	משה אופיר:
אתה רוצה לראות את כל ... הדיונים שנערכו?	שלומית ארצי:
בחייאת ראבאק.	
די, די.	שי רוזנצוויג:
נראה לי שנצטרך לדון בנושא הזה בישיבה הבאה.	משה אופיר:
רגע לפני הנושא הבא, שזה פתיחת תב"ר, אפרופו	שי רוזנצוויג:
דברים שראש המועצה מעלה, דברים טובים, אני	
רוצה להציג בפניכם שתי דיסציפלינות, אנשים יקרים	
וחדשים. נתחיל ממי שבעצם מיסוף, מנהל מתנ"ס.	
בוא תצטרף אלינו.	
רגע, קודם כל תציג את המבקרת.	משה אופיר:
אני אציג את מי שאני רוצה, אדוני.	שי רוזנצוויג:
ליידי'ס פירסט. ...	משה אופיר:
הצגתי אותה. אתה לא תגיד לי את מי להציג. אני	שי רוזנצוויג:
מציג ראשון, יסף. עכשיו דממה. שי, על הבמה.	
אהבתי את המשפט הזה. טוב, יסף. אני מתרגש	
מאוד להציג את יסף למתנ"ס שלנו. מנהל המתנ"ס	

החדש.

איך קוראים לו, עוד פעם?

יסף זית.

עוד מעט יספר קצת על עצמו.

הוא בטח ידבר קודם כל על השם שלו.

הוא יכול לדבר על מה שהוא רוצה. יספר על עצמו.

אנחנו מודים לנאווה שמילאה את הזמן שהיה צריך

בצורה זמנית, עד שנבחר מנהל מתנ"ס קבוע. מגיע

עם רקע נרחב בקהילה. בעצם גדל בתוך הקהילה,

נוער והלאה. הגיע אלינו כרגע מכפר יונה. וכבר

מרגישים את טביעת האצבע שלו. נמצא פה אולי

שבוע שלישי? שבוע שלישי. מרגישים את טביעת

האצבע שלו. יש הרבה עבודה, יש הרבה דברים

לעשות. איפה החוברת של אירועי קיץ? זה כבר

היתה עבודת הכנה של נאווה. אבל הוא לקח את זה

משם ויצר פה תוכנית קיץ. רק דוגמה, כן? יפה

מאוד, שעוד תעובה ותהיה עוד יותר עשירה. אנחנו

כבר נפגשנו. הבין ממני שאני רוצה לתת יותר. רוצה

לגעת בכל שכבות האוכלוסייה.

***** מר אלי כהן יצא מהשיבה *****

רוצה לגעת בכל שכבות האוכלוסייה. מצעיר ועד

בוגר. ואנחנו צריכים לעשות פה קפיצות מדרגה

והאתגרים הם רבים. יסף, אני מברך אותך, ברוך

הבא. אנא, ספר לנו, תציג את עצמך. הבמה שלך.

נעים מאוד, מכובדי. שמי יסף זית. יסף זה, למי

שתהה, מהשורש 'להוסיף'. כך קראו לי הורי, לא

בחרתי. אני גר בצור יצחק, אני אבא לשלושה ילדים.

בכל הוויתתי ובכל חיי הבוגרים אני איש חברה

וקהילה. מתחילת דרכי עת השתחררתי, הלכתי

לעבוד עם בני נוער. תמיד בקצוות. לאט לאט

התקדמתי בתפקידים. המשמעותיים מבין תפקידי

היה לנהל איזשהו מתנ"ס נוער בחולון כמה שנים.

לאחר מכן לנהל מחלקה ואגף בעיריית אור יהודה.

גם, בהקשרים של חברה, קהילה, נוער, צעירים.

שירי זיידמן:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

שי רוזנצוויג:

יסף זית:

בתפקידי האחרון ניהלתי חברה סוכנותית בכפר יונה, שהיא המרכז הקהילתי בכפר יונה. ... מאוד מפוארת.

נכון, שי. זה השבוע השלישי שלי בתפקיד. אני חייב לומר שאני מזהה כאן קהילה מלאה קסם ופלא. יש כאן משהו מאוד ביתי, מאוד משפחתי, מאוד אינטימי. אני גם מגיע מיישוב קטן, שונה לגמרי באופי שלו. אבל מאוד ניכרת כאן תחושת השייכות והמעורבות החברתית. אני חושב שאלו הם בסיסים ליצירת יותר ועוד.

אני מכאן רוצה להצטרף לתודות לנאוה שמילאה מקום ולרונית שנפרדנו ממנה היום. אני מניח שהודו לה עוד קודם. ותודות לרשות על שיתוף הפעולה ועל ההזדמנויות שניתנות לנו לייצר, להגשים וליזום. תודה רבה.

חברי מועצה, מי שרוצה לשאול שאלות, אנא יציג את עצמו.

שלומית, אני מקווה שכשמך כן אתה. ויאללה, תוסיף לנו, בהצלחה.

תודה רבה. המון תודה.

דליה היתה שנים רבות יו"ר המתנ"ס, והיא באמת כל דבר שקרה עבר דרכה ויכולה, אני יכול להגיד לך באופן אישי, יכולה להוסיף המון בכל שתבקש. היא מתנדבת בכל, המתנ"ס זה סוג של שם נרדף לדליה, ואני אומר לך כאן, להשתמש. אני מציע להחליף טלפונים כבר.

אשמח.

רק אני חושבת גילוי נאות. יסף, אתה היית מועמד פה יחד עם רונית, ועד שהזזנו את עצמנו כפר יונה חטף אותך.

נכון, עניין של מה זה, של יום.

יום.

אבל מה שצריך לקרות קורה. לא יעזור.

כן. ואז אני הייתי עדיין יו"ר ההנהלה. כן, ואני הרבה

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

יסף זית:

שי רוזנצוויג:

יסף זית:

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

יסף זית:

שלומית ארצי:

דליה נחום לוי:

שנים. אני ניהלתי פה מאבקים קשים על המתנ"ס. ואחת השאלות שלי, באמת, איך אתה רואה היום, במצב הכלכלי שהמתנ"ס נמצא, איך יוצאים מזה? אני חייב לומר שלפני הכל, יש שם צוות שהמסירות שלו והמחויבות שלו והאחריות שלו כלפי מה שהוא עושה היא לאין שיעור. זה דבר ראשון. אז אם אין משאבים כלכליים, אז לפחות ההון האנושי הוא מאוד מסור.

יסף זית:

על זה אני לא מתווכחת.

דליה נחום לוי:

אני חושב שיש פה הרבה מאוד משאבים בתוך הקהילה. ובלי לחפש גם יותר מדי, אני גם מהר מאוד מוצא אותם. התמזל מזלי ויש לי גם כמה חברים מילדות שגרים פה היום והם מספרים לי על הרבה מאוד ערך קהילתי שניתן לממש אותו. קודם נאמר פה המשפט 'כסף נמצא על הרצפה'. השאלה אם היה פה איזה דבר כזה. אני חושב שהאנשים כאן בקהילה הם אלו שיועילו לקידום ולטיפוח והפיתוח של המרכז הקהילתי. אני באמת אמרתי שאני חושב שהבסיסים של המעורבות החברתית כאן בתוך היישוב הם כאלה שאנחנו נרצה, אני אומר במירכאות "להשתמש" בהם כדי לטפח את העשייה של המרכז הקהילתי. אני גם חושב שהוא יכול, כלכלית. בפרקטיקות נכונות.

יסף זית:

אני רוצה להוסיף. שמח לעדכן, לא זוכר אם במסגרת תוכנית ההבראה שלנו, המועצה שילמה את חובה למתנ"ס, חוב שהגיע בזמנו לכמעט מיליון ₪ אם אני לא טועה, או יותר אפילו. היום השולחן שלנו נקי. כחלק מתוכנית ההבראה. תקן אותי אם אני טועה. כחלק מתוכנית השולחן, והוא נקי.

שי רוזנצוויג:

השולחן נקי מכל חובות המועצה למתנ"ס?

משה אופיר:

כן. אולי יש סכומים קטנים שיש להם שהם היסטוריים שמדברים עליהם.

שי רוזנצוויג:

מה הסכומים ההיסטוריים שמדברים עליהם?

משה אופיר:

עשרות אלפי שקלים, אני חושב. משהו כזה. הסכומים הגדולים, היינו ב-1.2 מיליון, שילמנו

שי רוזנצוויג:

במסגרת תוכנית ההבראה. עשינו תוכנית מולם, עם אבני דרך והיום השולחן הוא נקי. אבל עם זאת, שלא נחשוב שבאמת המצב הכלכלי תמיד היה קשה. וצריך לדעת. היה חשוב לי לייצב את המתנ"ס. קיבלנו אותו במצב כספי לא טוב, והוא עוד הלך משם ולא נהיה יותר טוב. עם תוכנית ההבראה והקורונה והכל, באמת היה קשה מאוד. אבל בעבודה מאומצת וטובה ובמילוי אחרי התוכנית.

דליה נחום לוי:

זאת בשורה שאני נורא שמחה לשמוע.

שי רוזנצוויג:

אז זה קורה. אבל אני אומר לך. תעבוד קשה על הכסף ותביא אותו מכל מיני מקומות. זה שאין חובות, ואנחנו גם לא נרשה שיהיו חובות, כי שיטת ההתנהלות השתנתה,

דליה נחום לוי:

זה מה שרציתי לשמוע. על יוזמות.

שי רוזנצוויג:

אני רוצה שתצטרפי ותעזרי ותייעצי. פה אני רוצה כן לפרוטוקול, קדימה.

שלומית ארצי:

מה שנקרא הלך עליך.

שי רוזנצוויג:

תגידו לו שהדלת פתוחה כל הזמן.

שלומית ארצי:

יש דברים שיפה השתיקה להם.

שי רוזנצוויג:

בבקשה. תציג את עצמך.

משה אופיר:

לי קוראים משה אופיר.

יסף זית:

נעים מאוד.

משה אופיר:

אני מאחל לך בהצלחה. אני מצטער שאני לא יכול להישאר בישיבה, כי אמרתי שאני אלך בעשר והיו לי פה הרבה הפסקות. אם לא היו הפסקות אז הייתי נשאר ואני מצטער גם בפניך שלא הציגו אותך. אבל אני אפגוש אותך בעתיד ואז נוכל לדבר.

שי רוזנצוויג:

אתה יכול אפילו בבית, בלייב.

משה אופיר:

שיהיה לכם המשך ישיבה -

שי רוזנצוויג:

משה אופיר יצא למשחק. נמשיך הלאה. אלי.

***** מר משה אופיר יצא מהישיבה *****

אלי כהן:

אין לי מה להגיד. למעט בהצלחה רבה.

יסף זית:

תודה רבה, אלי.

שי רוזנצוויג:

לא, תראה, אתה גבעת טל, נכון? וגבעת טל יש לנו

אתגרים להביא לשם את המתנ"ס. לחבר שם, יש לנו את האתגרים. של הרחוקה גיאוגרפית ושל השייכות.

רגע, רגע, פתחנו את זה?

לא, אני אומר. בסדר. אז איחלת בהצלחה.

שירי, אולם הספורט.

למה ככה? רק היום היתה לי שיחה על החוגים בגבעת טל. לא נורא, אנחנו ניפגש.

הנה, מגיע אליך. רחל אתה מכיר, נכון? רחל, יו"ר המתנ"ס. תאמרי בהצלחה לפרוטוקול, שלא יגידו שלא איחלת בהצלחה.

המון הצלחה. יסף נכנס למצב לא פשוט.

להיפך. בלי חובות?

לא, לא.

אבל בלי כסף. ...

כוח אדם דל.

אנחנו עברנו תקופה קשה ויסף נכנס לתקופה קשה. כי מנהלת שהיתה עזבה והגיע ממלא מקום. והוא עזב ונאווה לקחה מילוי מקום. ועשינו סוג של רה-אורגניזציה. ואנשים בעלי תפקידים עזבו. ואנחנו היינו צריכים גם לקלוט אנשים, גם להכשיר אותם, וגם בעצם לחפש מנהל. ויסף נכנס למצב כזה שיש לו צוות כמעט חדש לגמרי. וזה לא פשוט. כי את אותה מורשת שהמתנ"ס שלנו מנחיל הלאה, הוא בעצם צריך קודם כל להכיר והוא צריך גם להנחיל. ויש לו אנשים שהם מסורים, עם תחושת שליחות רצינית. וכן, אנחנו רוצים להפוך שוב להביא את המתנ"ס להיות אבן שואבת לכל הקהילה שלנו. כי זה המקום שלו. הוא היה כזה. אז המון הצלחה.

תודה רבה.

אין לי ספק.

יצא לנו ככה להיפגש במקרה אצל אורלי. אני שירי. נעים מאוד. גם אני מגבעת טל. אנחנו ניפגש. יש לי הרבה לדבר איתך.

אייל.

שירי זיידמן:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

שירי זיידמן:

שי רוזנצוויג:

רחל שטיינר:

שלומית ארצי:

רחל שטיינר:

דובר:

שי רוזנצוויג:

רחל שטיינר:

יסף זית:

שלומית ארצי:

שירי זיידמן:

שי רוזנצוויג:

עוד לא נפגשנו. אנחנו ניפגש מיד,
 למה מאיימים עליו? ...
 בהצלחה, כמובן.
 אז מה? גם משה הבטיח לו שהוא ייפגש.
 זה לא פשוט להיכנס. אנחנו מקבלים אותך באהבה.
 יש לנו כמה רעיונות יפים שאנחנו רוצים שיתוף
 פעולה עם המתנ"ס. נדבר על זה. והמון המון
 בהצלחה.
 אני מוכן לבוא לכל פגישה. אני רק רוצה להגיד.
 עבדתי שבע שנים באור יהודה. חוק עזר עירוני. בכל
 מקום שיש בו יותר משני אנשים חייב להיות כיבוד.
 אצלנו אומרים כשבאים חדשים למקום, מביאים.
 קורנה, זו הסיבה. תודה רבה, יסף. ובהצלחה.
 ונאשר איזו תמונה ככה? בוא לפה, בוא.
 אני מתכבד להציג בפניכם את מבקרת המועצה
 החדשה, גב' חני בריקמן. חני מבקרת גם באורנית,
 יישוב שהוא דומה.
 אנחנו תמיד הולכים בזוגות עם אורנית.
 יישוב שהוא מאוד דומה לאלפי מנשה. הם יותר
 רחוקים מאיתנו ויותר בבפנים שלהם. אני מסתכל
 מהמערב. לא מירדן. אבל הוא מאוד דומה לאלפי
 מנשה. לפעמים אנחנו קוראים לעצמנו מזרח השרון.
 בכל מקרה, אני יכול להגיד מהחוויה שלי עד כה
 שחני באה מלאת מוטיבציה. יש לה גם מקצועיות.
 היא רוצה לתת. היא עוד מעט תספר על עצמה
 ותגדיר איך היא רואה את התפקיד. אבל היא הגיעה
 לעבוד. אני מאחל לך בהצלחה. אנחנו לרשותך. אני
 רואה חשיבות רבה במבקר שהוא גם נציג פניות
 הציבור. אז גם בפן השירותי וגם בפן המערכתית,
 אנחנו רוצים להתייעל. כן, לכי, תחפרי, תבקרי,
 תראי איך אפשר לעשות דברים טוב יותר. כולנו
 לרשותך. אני בראש המערכת וכל המערכת, על כל
 מנהלי המחלקות לרשותך. אני בטוח שאת תועילי
 ותקדמי את אלפי מנשה ואני מאחל לך בהצלחה.

אייל רוזנפלד:

שלומית ארצי:

שירי זיידמן:

שי רוזנצוויג:

אייל רוזנפלד:

יסף זית:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

נשמח לשמוע קצת עליך.

חני בריקמן:

קוראים לי חני בריקמן. מבקרת המועצה וממונה על תלונות הציבור. אני תושבת גבעת שמואל. יש לי שלוש בנות יחסית גדולות. מאיפה הגעתי? 25 שנה בבנק. הייתי מנהלת תחום ביקורת בבנק. הבנק שלנו התמזג לבנק חברת אם ואז ניצלתי את ההזדמנות ופרשתי, לעשות שינוי בחיים, למרות ששנה לפני כן הייתי אומרת לכם 'עד הפנסיה'. אבל בכל זאת זה יצר לי איזשהו בלבול וככה פרשתי, לא, כי אני אוהבת גם קולגות.

ואז עבדתי שנתיים במשרד רואה חשבון. בשנה השנייה הקורונה טרפה הכל. יצאנו לחל"ת וכאלה, מקום פרטי. פתאום זה נהיה לי מקום פרטי, מה נהיה, מה קורה, איפה אני. עשיתי שינוי. ניצלתי את השנה הזאת. עשיתי ממש ייעוץ קריירה, ממש חפרתי בעצמי והגעתי למסקנה שאני רוצה את המוניציפאלי. ואז התחלתי לשבת על זה ממש חזק. למדתי ולמדתי, קצת בבנק הכרתי, אבל מתחום האשראי. אני איש אשראי מהבנק.

פה מצמצמים אשראי. ככה יצא.

שי רוזנצוויג:

חני בריקמן:

כן. הבנתי כבר כך. בכל מקרה, הגעתי לתחום המוניציפאלי והתחלתי לגשת למכרזים. ניגשתי למכרזים, הראשון זה היה רונית. זכיתי. היו ככה די הרבה מועמדים, שנת קורונה, 80 מועמדים. ואני חסרת הניסיון, ברוך השם זכיתי ובאמת אני היום שלמה עם זה. אני חושבת שהגעתי למקום נכון עבורי. חיפשתי את ההמשך, את ה-50% האחרים והגעתי לכאן. אז קודם כל אני מאוד שמחה להיות כאן. גם במליאה, עם כל הפוליטיקה. הכל בסדר, אני מבקרת. יש פוליטיקה. ושמחה להיות חלק ממועצה מקומית אלפי מנשה. מאוד מאוד. בינתיים ההתרשמות שלי היא נהדרת. באמת יש פה אנשים עם רוח לחימה. לחיות בכזה צמצום בתקופה זו, אני באתי בסוף של הצמצום. אני מקווה שבאמת תרימו

את הראש יותר. אבל אנשים פה נלחמים ועובדים סביב השעון.

עברתי גם, אני רק ב-1.11 התחלתי באורנית. ופה ב-1.6. בחודש הזה. עברתי כבר קורס במשרד הפנים, סיימתי אותו לפני כמה חודשים. קורס מבקרים במפע"מ. אז זהו. מה שהספקתי באמת לעשות בינתיים זה להתחיל, אפילו יותר מלהתחיל, להיפגש עם מנהלים, כדי לבנות את תוכנית העבודה שלי. שהיא לא תהיה, כמובן, אנחנו בסוף יוני כבר. אבל איזושהי תוכנית עבודה, נושא שבאמת נחשוב עמוק מה נכון.

תלונות הציבור. את החלק שלי באתר כבר שיניתי, ואת טופס פנייה לתלונות הציבור. אנחנו נחשוב על דרכים איך לגרום לאנשים לפנות אלי. שאני פה. הלו, אפשר להשתמש בי. באורנית המון, עשרות פניות יש לי.

יש לי תחושה טובה לגבי זה. יש לי תחושה שיפנו אליך.

שי רוזנצוויג:

... ולא תצטרכי לשווק את עצמך.

שלומית ארצי:

בינתיים עוד לא היה. בכל מקרה, אפילו בניתי לי כבר SLA, של זמנים של מענה לתלונה. אני עובדת גם כשאני באורנית אני עובדת פה. אין בעיה, אני תמיד זמינה. דרך מייל ודרך הטלפון, ואני עונה לתושבים, אם יצטרכו. באורנית זה לפחות ככה, עד היום. מה ששי אמר, החזון שלי או הרוח שלי היא באמת אני מבקרת, נכון. סטטוטורי, נכון. יש הוראות החוק. אני אפתח סוגריים, כמובן שנפעל עם ועדת הביקורת, בשיתוף עם דליה כמובן, אלי, רחל. רחל או רחלי?

רחל שטיינר:

אפשר גם זה וגם זה.

מה הכי?

חני בריקמן:

ועדת ביקורת התכנסה למען, לא ספציפית.

רחל שטיינר:

אז אנחנו נדבר על זה עם אודליה, נכון?

חני בריקמן:

צריך להתכנס בהקדם האפשרי.

שי רוזנצוויג:

- חני בריקמן:** בכל מקרה, יש לנו את דליה, אנחנו ביחד. אלי נמצא? אז צריך פה את הבן אדם השלישי.
- אלי כהן:** לא, לא. אני דווקא יכול להגיד שאת נשמעת אחת שכיף לעבוד איתך. אבל אני לפחות יודע שאני נכנסתי לוועדת ביקורת כמו רחל, שהתפקיד שלך הסתיים? **חני בריקמן:** בדיוק, **אלי כהן:** בוא תחזור. בוא תחזור.
- חני בריקמן:** בסדר. אנחנו נדבר על זה בהמשך. זו לא היתה המטרה. המטרה היתה היכרות. אני לא ידעתי. אבל דליה פה ושוחחתי איתה קמעה. ואנחנו באמת נעשה בשיתוף עם ועדת הביקורת. להיפגש כבר השנה, כמובן השנה, כמה שאפשר כדי לעמוד בהוראות החוק, אין מה לעשות. אנחנו ניפגש וכך יהיה. גם בנעימות. בהחלט בנעימות. אז כמו שאמרתי לפני כן, הרוח שלי היא רוח של אני עובדת עם מועצה, עם כל הכבוד, והאובייקטיביות כמובן, בתפקיד שלי. ולכן אני בעד לסייע ולעזור. במגבלות החוק, מה שמותר לי. אבל יש הרבה דברים שהם במגבלות החוק שאפשר לסייע בהם. כבר מניסיון של כמה חודשים, יעידו חברי באורנית שאני ממש נמצא שם לעזרה ואני שמחה לעשות את זה ובאהבה. אני רואה בזה חלק מהמהות שלי. הנתונה. זהו. אז שיהיה בהצלחה לכולנו. ואני מתכוונת להגיע למליאות כמובן, חשוב לי. משתי סיבות. אחת, זה חלק מהתפקיד, זה הלמידה שלי. שתיים זה הכבוד שאני נותנת למקום. זהו.
- שי רוזנצוויג:** לא מובן מאליו שאת נשארת פה. באמת, אנחנו פה בקושי נשארים. אנשים לא שורדים. אז כל הכבוד. אני מאחל לך בהצלחה רבה. בואי נעשה תמונה. תודה רבה. תמשיכי את הנושא הבא. אני הולך לאיפה שדליה –

כל הנושאים, כל שאלי כמובן, נשאר נציג ועדת הכספים. אילן, כמו שאתם יודעים, לא איתנו. אז אנחנו ככה נעלה את הנושאים הכספיים. פתיחת תב"ר, מבקשים לפתוח תב"ר מס' 536 לטובת שיפוצי קיץ במוסדות החינוך. כמו כל שנה, שיפוצי קיץ במוסדות חינוך, כמובן שיש לנו המון דברים לעשות. אני ואילן בריבים מאוד גדולים על הסכומים של התב"ר הזה. זה אף פעם לא מספיק. אבל סיכמנו בסוף על הסכום הזה.

אודליה גוטל:

רגע, רוצים ... את זה בדברים סופיים? כן, ברור. הצעת החלטה: מאשרים פתיחת תב"ר מס' 536 על סך 475,000 ₪. מקורות מימון: 475,000 ₪ מקרנות הרשות. מי בעד? כולם בעד? אוקיי.

אייל רוזנפלד:

אודליה גוטל:

מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר מס' 536 על סך 475,000 ₪ לשיפוצי קיץ. מקורות מימון: 475,000 ₪ מקרנות הרשות.

החלטה:

5. אישור הלוואה בסך 1.1 מיליון ₪ תוכנית הבראה.

אישור לקיחת הלוואה של 1.1 מיליון ₪ במסגרת תוכנית הבראה. זו בעצם אבן הדרך האחרונה שיש לנו מבחינת הלוואות בתוכנית ההלוואה. אנחנו ניקח אותה ואחרי שניקח אותה נקבל עוד 700,000 שקל שנשאר לקבל על אבן הדרך האחרונה של המענקים. ובזה אנחנו ממצים את כל הכספים של תוכנית הבראה. מדובר פה על הלוואה לשמונה שנים, ריבית עד פריים מינוס 0.3. אלי, היה משהו להוסיף?

אודליה גוטל:

כן, אני רוצה להגיד שאני, ברמה האישית, וגם ברמה המקצועית, עם ההבנה המוגבלת שלי את המצב, חושב שלא נכון לנו לקחת את ההלוואה הזאת.

אלי כהן:

במיוחד לאור הבדיקות האחרונות שעשינו וגם בוועדת כספים האחרונה, לא אחרונה, לפני אחרונה, וגם בישיבת המועצה האחרונה, שהצגנו שמצב המועצה השתפר ביותר מ-10 מיליון בין '19 ל-'20. המצב הוא טוב. הוא הרבה יותר טוב ממה שהיה. אני לא מוצא שום סיבה למה אנחנו צריכים להעמיס עוד מלוות על ההחזרים שלנו.

רגע, אמרת את זה בוועדת כספים?

לא, הוא לא אמר את זה בוועדת כספים.

אז מה הטעם בוועדת כספים?

אז בוא אני אגיד את מה שאמרתי בוועדת כספים. בוועדת כספים אמרתי,

למה אתה מחכה עם כל האמירות האלה. ועדת כספים באמת אמורה להתכנס, אני ישבתי פה, לא נאמר פה שום,

ישבת שלוש דקות בוועדת כספים.

לא שלוש דקות. ישבתי 15 דקות ודיברנו בדיוק על ההלוואה.

ישבת שלוש דקות,

ולא שמעתי מילה ממך. למה הטעם? בוא נייתר את הוועדה הזאת.

אפשר לייטר את הוועדה.

הבנתי, הבנתי.

אני גם אמרתי באותה ועדה,

תהיה אמיתי.

אמיתי לגמרי. אמרתי את זה לאילן. אייל פה יכול להעיד. אמרתי לאילן שאני חושב שלא נכון לכנס את ועדת כספים למהות שהיא כלום למעט להודיע לוועדת כספים שאלה החלטות ההנהלה.

היה דיון.

לא, לא, לא היה דיון. היה עדכון. ואני אמרתי לאילן, בנוכחות כל היושבים בוועדה, שחבל לכנס ועדת כספים למטרה הזו. ועניינית, מאחר ומצב המועצה, והצגנו שמצב המועצה השתפר יחסית לשנה הקודמת

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

בבין 10 ל-12 מיליון, אין שום טעם להגדיל את עומס המלוות.

יש תוכנית הלוואה. אוקיי, אלי סיים. מי רצה להגיד? דליה ביקשה לדבר.

לא משנה, חבר'ה. היחיד שפה אומר מתי, קדימה. היתה ישיבת ועדת כספים. הנושא הראשון שאלי היה לא עלה. החלק השני כן עלה. אבל לענייננו.

לא הבנתי. תסביר מה אתה אומר. אני לא מבין מה אתה אומר.

החלק הראשון שהוא טען שאנחנו לא צריכים את ההלוואה הזאת.

הוא לא העלה את זה בישיבה?

הוא לא העלה את זה. אבל לדעתי אנחנו עדיין בתוכנית הבראה. וזה חלק מתוכנית ההלוואה. נכון, ידענו שתוך כדי תוכנית ההבראה המצב שלנו השתפר. זו היתה המטרה העיקרית שלנו. ואנחנו עובדים לפיה, עד מיצוי תום, כדי שנוכל להיות במצב הכי טוב שאלפי מנשה יכולה להגיד. כדי שנוכל להמשיך הלאה לשנים הבאות בצורה טובה, מאוזנת.

אם לא תיקח את ה-1.1, לא תקבל את ה-800. ועוד דבר שאילן הזכיר במהלך הישיבה, כשהוא עדכן אותנו, זה שצריך לקחת את ההלוואה הזאת בשביל לסגור חוב. ואחרי שנסגור את החוב, למים, נכון? כן, כן, למקורות.

למקורות, נוכל לקבל בתמורה את אבן הדרך הנוספת שזה המענק האחרון.

אתה גם לא תקבל מענק אם אתה לא ממצה את כל ההלוואות. זה משהו שהם אמרו -

לא, לא, בוא נדייק.

נדייק. אילן פה על הקו.

אין בתוכנית ההבראה שום חובה לקחת את כל ההלוואות.

נכון, רגע, אבל לא תיקח את כל ההלוואות, לא תקבל את כל המענקים.

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

אייל רוזנפלד:

שי רוזנצוויג:

אייל רוזנפלד:

שי רוזנצוויג:

אייל רוזנפלד:

אודליה גוטל:

אייל רוזנפלד:

אודליה גוטל:

אייל רוזנפלד:

אודליה גוטל:

אלי כהן:

אודליה גוטל:

אלי כהן:

אודליה גוטל:

לא.	אלי כהן:
כן. חד משמעית כן.	אודליה גוטל:
זה היה באק טו באק. אלי, אתה טועה.	שי רוזנצוויג:
אני לא טועה. אני אגיד מה שאני רוצה להגיד. אתה יכול להגיד שאני טועה אחר כך, זה בסדר.	אלי כהן:
אמרתי עכשיו כבר.	שי רוזנצוויג:
אני אומר ככה.	אלי כהן:
הנה, הנה. הוא גם -	אודליה גוטל:
הרציונאל לקחת את ההלוואה -	אלי כהן:
(בטלפון) תקריאי מה שכתבתי.	אילן דולב:
הוא להחזיר את הכסף למקורות, על מנת לקבל את המענק.	אלי כהן:
לא יאשרו מענקים אם לא ניקח הלוואות. מופיע בתוכנית ההבראה. זו ההנחיה של הרפרנטים. זה מה שאילן כותב. אנחנו מדברים על התוכנית הזאת כבר שנתיים. ברור לנו לגמרי מה הם קווי היסוד. אמרנו את זה כבר מהתחלה.	אודליה גוטל:
המענק האחרון של ה-700,000 הוא בגין החזר החוב למקורות. לא בגין לקיחת שום הלוואה.	אלי כהן:
אם לא תיקח את ההלוואה, לא תקבל. גם אם תשלם את החוב, לא תקבל.	אודליה גוטל:
לא, לא, לא. שלומית, את טועה. המענק האחרון הוא בגין תשלום החוב של מקורות.	אלי כהן:
אוקיי. ואיך תשלם אותו?	שלומית ארצי:
אפשר לשלם את החוב של מקורות מהכסף השוטף של המועצה. יש כסף. נקודה.	אלי כהן:
רגע, אני רוצה להבין.	שלומית ארצי:
רגע, שנייה. אני רוצה שאילן יגיב רגע. בסדר? סליחה שנייה. בואו רגע נשמור על שקט. אילן על קו הטלפון. זה קצת יותר מורכב לנו. אלי טוען שניתן לשלם את הכסף של החוב למקורות מתקציב אחר כלשהו, לא משנה מאיפה, ועדיין תקבל את המענק שבעצם מוצמד לאבן הדרך הזאת. האם זה נכון או לא נכון, ומה יקרה בסיפור כזה?	אודליה גוטל:

- אילן דולב:** (בטלפון) משרד הפנים מתנה קבלת מענקים בקבלת ההלוואות. במידה ואנחנו לא ניקח את ההלוואות, ואנחנו סוג של נגיד להם כאילו לקחנו את ההלוואות, יש חשב מלווה שבודק והם יקזזו לנו ממענקים אחרים שמגיעים לנו. כמו מענק איזון, או מענקים אחרים. יש הוראה מפורשת שלהם שזה חייב להיות באק טו באק. שקל הלוואה מול שקל מענק. מהתחלה אמרו את זה. זה בכל הפרוטוקולים שלנו. לא. אילן, אבן הדרך לקבלת המענק של ה-700,000, היא תשלם, אם אתה לוקח את ההלוואה. לא, לא, היא תשלום החוב למקורות. לא ההלוואה. אני רק ... הדרך היחידה, זה לא החוב היחיד שצריך לגמור. יש עוד חוב. ... חובות שצריך ... אתה צריך עד השקל האחרון לקחת. למצות. זו הסיבה שביקשנו את הסכומים האלה. הסכומים האלה לא הופיעו לנו ... אני רוצה להבין. ההלוואה הזו יש לה תנאים טובים? כן. מעולים. לא טובים, מעולים. תנאים מדהימים. הרי בסופו של דבר, מועצת אלפי מנשה היא מועצה בגירעונות. היא לא מספיקה להחזיק את עצמה. זאת אומרת שאם לא ניקח הלוואה בתנאים טובים, נצטרך לקחת הלוואה בעוד שנה, בעוד חצי שנה. זה חלק מתוכנית ההבראה. אז אני לא מבינה למה לא לקחת הלוואה בתנאים טובים? אני לא בעד לקחת הלוואות. אבל זה חלק - אנחנו כבר שנה וחצי לוקחים הלוואות, חלק מתוכנית ההבראה. שידענו עליהן מראש. ... 15 מיליון שלקחנו הלוואות כדי לעשות את
- אודליה גוטל:**
- אייל רוזנפלד:**
- אלי כהן:**
- אודליה גוטל:**
- אלי כהן:**
- אילן דולב:**
- שי רוזנצוויג:**
- שלומית ארצי:**
- אודליה גוטל:**
- שי רוזנצוויג:**
- אודליה גוטל:**
- שלומית ארצי:**
- שי רוזנצוויג:**
- שלומית ארצי:**
- שי רוזנצוויג:**
- אלי כהן:**
- שי רוזנצוויג:**
- אודליה גוטל:**
- אלי כהן:**

המחזור,	
לא לקחת 15 מיליון.	אודליה גוטל:
לקחנו 9 מול 9.	שלומית ארצי:
לקחנו 9 מול 9. ולקחנו עוד הרבה מיליונים כדי לעשות מחזור של ההלוואות הקודמות. אני אזכיר לכם לכולכם.	אלי כהן:
אבל זה מחזור. זה אותו כסף.	אודליה גוטל:
זה בסדר. כולן, כל ההלוואות שלקחנו בשנתיים האחרונות הן סביב הפריים פלוס ה-0.3. ...	אלי כהן:
אלי, מה אתה רוצה? סיימנו את תוכנית ההבראה. מה תגיד בוועדת הכספים? מה זה הדבר הזה?	שי רוזנצוויג:
פופוליסטי. הטיעון שאומר 'ניקח עכשיו כי מחר תהיה הלוואה בתנאים...' הוא לא נכון.	אלי כהן:
לא אומרים את זה. ...	שי רוזנצוויג:
אמרה את זה שלומית עכשיו ואני עונה לה.	אלי כהן:
יש תוכנית הבראה.	שי רוזנצוויג:
אוי, נו, תפסיק. מה אתה משכנע אותנו, שסיימנו את תוכנית ההבראה?	אלי כהן:
שי, תן לו רגע. רגע, שנייה.	שלומית ארצי:
הוא כבר שעה מדבר על דברים לא נכונים.	שי רוזנצוויג:
כל מה שאני אומר נכון.	אלי כהן:
הוא לא נכון.	שי רוזנצוויג:
אולי לא נעים -	אלי כהן:
הגזבר תיקן אותך פעמיים. על דברים מהותיים.	שי רוזנצוויג:
מה שאני אומר לא נעים לאוזן שלך, אני מבין. זה לא אומר שהוא לא נכון.	אלי כהן:
ההחלטה שלא לקחת את ההלוואה גוזלת 800,000 שקל מענק. זאת ההחלטה.	אודליה גוטל:
ואם את זה לא ... את המשפט הזה,	שי רוזנצוויג:
לא, זה לא נכון. אבן הדרך למענק הבא היא החזר החוב למקורות. לא לקיחת הלוואה נוספת.	אלי כהן:
באק טו באק. מענקים באק טו באק להלוואות. זאת תוכנית ההבראה. תקרא אותה עוד פעם. הגזבר אומר את זה.	אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג: אוקיי. הסכמנו לא להסכים. אני הבנתי את זה. חבל שזה לא נאמר בוועדת כספים. זו המטרה. אגב, לא המטרה להביך פה את כולם. להגיד בוועדת כספים. שם אני שמתתי אותך. אני השארתי אותך בתפקיד כדי שתהיה -

אלי כהן: שי, אתה מוזמן, אתה לא עושה לי טובה,

שי רוזנצוויג: לא, גם אתה לא עושה. אתה נמצא שם כסטטיסט. זה לא משרת את המטרה. טוב, דליה.

אלי כהן: לא, לא, לא, כשמזמינים את ועדת כספים כדי לספר להם,

שי רוזנצוויג: בסדר, אתה רשאי ...

אלי כהן: את החלטות ההנהלה,

שי רוזנצוויג: אתה רשאי לזמן פגישות עם הגזבר. אתה רשאי. אתה יו"ר ועדת כספים.

אלי כהן: אני זימנתי. נכון.

שי רוזנצוויג: איפה אתה עושה את העבודה הזאת?

אלי כהן: אוי, לא להאמין. את ועדת הכספים הלפני אחרונה אני זימנתי.

שי רוזנצוויג: באמת תודה.

אלי כהן: לא, לא, את הדיון שהיה בה אני ניהלתי. את הפרגונים שקיבלת ואהבת לשמוע היו כתוצאה מהניתוח שאני ניתחתי בוועדת כספים לפני אחרונה.

שי רוזנצוויג: מה זה קשור? מה זה קשור? לא, לא, אתה קצת מתבלבל, אלי.

אלי כהן: לא, לא, אני לא מתבלבל. לא מתבלבל לגמרי. הוועדה האחרונה זומנה יומיים לפני הישיבה הזאת, כדי שבישיבה הזאת תוכל להגיד שוועדת כספים דנה. אומר לך, ועדת כספים,

שי רוזנצוויג: יכולת להגיד שאתה לא מסכים. יכולת להגיד שאתה לא מסכים.

אלי כהן: אמרתי. אמרתי לאילן. אמרתי לאילן, 'אילן, כשאתה מבקש להעביר בוועדת הכספים את החלטות ההנהלה, אני מבקש ממך, אל תזמין אותי. אני לא עלה התאנה של המועצה'. נקודה.

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

בסדר. דליה, רצית משהו?
אני קיבלתי תשובה. שאלתי אם אנחנו מחויבים כדי לקבל את המענק אם אנחנו מחויבים לקחת את ההלוואה. אילן טוען שכן. אלי טוען שלא.

שי רוזנצוויג:

יותר מזה, אנחנו את כל המענקים בתוכנית ההבראה וההלוואות אנחנו רוצים עד שקל, אנחנו צריכים. עשינו תוכנית פריסת חובות אל מול ספקים. את מקורות קיבלנו עם 4 נקודה משהו מיליון שחוב. יש סיבה שנשארה לנו הפעימה האחרונה. אנחנו באק טו באק. זה חלק מתוכנית ההבראה. ... לקחת הלוואות. זו התוכנית. אנחנו לא יכולים לסטות ממנה סנטימטר מהסיבה הפשוטה. רגע, זו לא תוכנית התייעלות כמו שאז נגיד אורית עשתה בזמנו. יש חשב מלווה. זאת אומרת שהדבר הזה, אני נלחם, למה הוא נשאר פה עדיין? למה הוא לא הלך? אני רוצה שהוא יישאר פה עד הרגע שנקבל את השקל האחרון. אם בהלוואה ואם במענק.

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

אישרנו את תוכנית ההלוואה. נמשיך.
אני מעלה לאשר לקיחת הלוואה של 1.1 מיליון שח לשמונה שנים בריבית של עד פריים מינוס 0.3 מבנק מזרחי או לאומי בכפוף למסמכי הבנק ושעבוד הכנסות עצמיות. מי בעד? רחל, שירי, אייל, שי, שלומית, דליה. מי נגד? אלי.

החלטה:

מאשרים ברוב קולות לקיחת הלוואה של 1.1 מיליון שח לשמונה שנים בריבית של עד פריים מינוס 0.3 מבנק מזרחי או לאומי, בכפוף למסמכי הבנק ושעבוד הכנסות עצמיות.

בעד: שי רוזנצוויג, רחל שטיינר, שירי זיידמן, אייל רוזנפלד, שלומית ארצי, דליה נחום לוי.

נגד: אלי כהן.

6. מחיקת חוב אבוד.

שי רוזנצוויג: הנושא הבא, מחיקת חוב של א. הלמן. בבקשה. תציג אותו. ביי, אילן. תציג אותו היועמ"שית.

עו"ד גיתית שרמן: אוקיי. אני אתן רקע ממש כללי למקרה שמישהו לא מכיר.

אודליה גוטל: יש לכם על השולחן את החומרים של זה.

עו"ד גיתית שרמן: המועצה מוסמכת, בהתאם לסעיף 105(ב) לתקנון המועצות, יהודה ושומרון, למחוק חובות אבודים. חוב אבוד הוגדר בחוזר מנכ"ל משרד הפנים 5/12 כחוב שבעצם לא ניתן לגבות אותו מעל שלוש שנים עומק החוב. ושנעשו כל מיני ניסיונות ולמעשה אין כל תועלת בניסיונות נוספים לגבייתו כיום. ולכן אנחנו, גם כחלק מתוכנית ההבראה וגם כחלק מהניסיון לעשות סדר בכל החובות הישנים שרשומים במערכת ובעצם ככל הנראה לא ניתן לגבותם, אנחנו בודקים חוב חוב. גם לקחנו משרד עורכי דין שמבצע גבייה או ניסיונות גבייה לחובות ישנים. ולמעשה אחד הנושאים הראשונים שאנחנו רוצים להביא אליכם, שהוא אחד החובות הגדולים יותר שכרגע רשומים במערכת, זה חוב של חברה בשם א.הלמן בע"מ. אלו חובות שמסתמכים ב-241,000 ₪ בגין תשלומי עבר על תקופות שהסתיימו ב-2003, בגין מספר נכסים.

דליה נחום לוי: כל הנכסים האלה זה של הלמן?

עו"ד גיתית שרמן: הנכסים ברשימה זה מספרי נכסים,

דליה נחום לוי: זה כולם של הלמן?

עו"ד גיתית שרמן: כן, כן. על שמו, על שם החברה. מדובר פה על חברה, שוב, זו גם אישיות משפטית נפרדת, זאת אמרת אין פה עניין של חוב של בן אדם אלא של תאגיד. גם יכולת הגבייה ממנו היא מאוד בעייתית. בגדול העברנו את הנושא הזה של אפשרויות מיצוי הליכי הגבייה גם למשרד עורכי הדין שמטפל לנו בנושא והם עשו כל מיני בדיקות לגבי תיקי הוצל"פ שהיו נגד החברה. שנפתחו בסביבות 2007, 2008. לא ברור האם בגין חובות שלנו או חובות של

אורנית. כן ידוע, ממידע שנמסר מהגזבר, שהחובות האלו נמסרו בתחילת שנות האלפיים, בוצעו ניסיונות גבייה. לא הצליחו לאתר את החברה. מסרו את זה ליועץ המשפטי הקודם לפתיחת תיקים. ובאמת הוגשה תביעה אחת שנמחקה מאחר שלא הצליחו לאתר את החברה הנתבעת. עשו ניסיונות של איתור. מדובר פה בעצם בחוב שגם אם נצליח לאתר את החברה, וזה דבר שכרוך בכסף ואיתור וחקירות וכו', לא בטוח שיש לה נכסים. וגם אם יש לה נכסים, עדיין יש טענה פה שהועלתה בהקשר של התיישנות. החובות, שוב, הם למעלה מ-19 שנה. ולכן, לאור עלות אל מול תועלת בנקיטת הליכי איתור וכו', ובנקיטת גם הליכים משפטיים, שזה גם הליך יקר. כי מדובר פה, אם בכלל, אז הרמת מסך. אז אנחנו ממליצים לאשר את מחיקת החוב כחוב אבוד. כמובן הדבר נתון להחלטתכם. רק דבר אחרון, ועדת ההנחות, על פי חוזר מנכ"ל, אמורה לתת את דעתה ולהמליץ על מחיקת החוב. ואכן ועדת ההנחות התכנסה ב-3.5.21 בנושא הזה, דנה בזה והמליצה למליאה למחוק את החוב.

מישהו רוצה להוסיף בעניין?

שאלה. אני מניחה שזה מחייב אישור של משרד הפנים.

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

לא. במקרה של מחיקת חוב אבוד, במועצות לא. אם זה היה מחיקה של חוב מטעמים אחרים, שאינם טעמים של חוב אבוד, אז כן. זה חוזר מנכ"ל 5/12.

יש פה חשב מלווה. וזה חלק מהזה שלנו. זה גם חלק מתוכנית ההבראה.

שי רוזנצוויג:

לא, ברור כי זה לא בא לכם למחוק חובות.

דליה נחום לוי:

זה לעשות סדר במספרים פה, שנהיה אמיתיים עם עצמנו, גם עם החובות הבאים. אלי.

שי רוזנצוויג:

זו שאלת הבהרה.

דליה נחום לוי:

בסדר גמור.

שי רוזנצוויג:

מבינים מהכתוב פה שלמעשה הוגשה תביעה והיא

אלי כהן:

נמחקה כי לא מצאו את החברה, ואחר כך מכתב התראה שלא התקבל כי אין אישור מסירה. אנחנו מחפשים את זה ולא מוצאים אותם. ורוצים למחוק את החוב. וזה מובן. איזה שירותים המועצה קיבלה מהחברה הזאת?

עו"ד גיתית שרמן: היא לא קיבלה, זה לא ספק. רגע, אם לא הבהרתי, זו חברה שככל הנראה חברת נדל"ן, שהיו נכסים על שמה בארנונה. היא החזיקה בנכסים, לא שילמה ארנונה, לא שילמה חובות מים למשל, חלק. או אגרת שמירה או דברים כאלה. והצטברו חובות בתקופה שהיא החזיקה בנדל"ן.

אלי כהן: הבנתי. זאת אומרת החוב שלה הוא כתוצאה מאי תשלום ארנונה ומים.

עו"ד גיתית שרמן: כן, כן, ודאי.

שי רוזנצוויג: הוא גם רבע מהסכום, כן?

עו"ד גיתית שרמן: כן. עכשיו, רגע, קח בחשבון שרוב החוב הזה, בגלל שזה חובות עד 2007, משנות ה-90, זה ריביות. אנחנו מדברים על תקופה שהריבית היתה 9% חלק מהזמן.

אלי כהן: בסדר, ברור, ברור.

שי רוזנצוויג: חברה, מי בעד לאשר מחיקת חוב משנת 2005 על שם א. הלמן, בסך 240,000 ₪? פה אחד. תודה רבה.

החלטה: **מאשרים פה אחד מחיקת חוב משנת 2005 על שם א. הלמן בסך 240,000 ₪.**

7. עדכוני ראש המועצה.

שי רוזנצוויג: אני רוצה לעדכן עדכון אחד חשוב. קורונה, באלפי מנשה אין ברוך השם נכון לעכשיו מאומתים. אבל אנחנו כבר, ברגעים הראשונים שזה התפרץ במקומות אחרים כבר קיבלנו החלטה פה, חזרנו

בעצם, פתחנו את החמ"ל, הוצאנו מהבידעם, שכבר העלה שם אבק, את כל מה שצריך. הנחיה ראשונה היתה לחזור ללימודים עם מסכות. הרבה רשויות עדיין חושבות כן-לא, אנחנו פשוט החלטנו לעשות את זה. לגבי קייטנות נחליט בסמוך לפתיחת הקייטנה. המדיניות היא ברורה. לא לקחת סיכון מיותר. מדובר פה במגפה שכל העולם ואחותו מתעסק בה. הבנו כבר מה זה עושה. זה לא משחק.

הדבר השני שעשיתי זה כבר לקבוע לנו מתחם חיסונים ל-12 עד 15. גם פה לא כולם ששים. חלק רוצים לראות מה קורה. אני אמרתי קודם כל אני אנגיש את השירות הזה לכולם. כל אחד יחליט מה שטוב לו. מגיל 16 ומעלה אנחנו מחוסנים כמעט 100%. אין 100% אבל כמעט. נשאר כרגע 12 עד 15. יכול להיות שעם הזמן זה גם ירד. יכול להיות שיצטרכו. אנחנו נהיה ערוכים. זה יקרה ביום שלישי הקרוב, בשעה ארבע עד עשר, בבית הנוער.

ואפשר גם חיסון שני למי שכבר עשה, בגילאים האלה.

אודליה גוטל:

שאלו אותי הרבה על כאלה שהילדים שלהם התחסנו חיסון ראשון בקופת חולים ויש להם, זה יוצא להם בדיוק בזמן. אז אמרתי כן, מי שיכול, מי שיש לו חיסון שני ורוצה להגיע למתחם החיסונים יוכל. ככל שנצטרך בהמשך, נאפשר את זה. זה שירות שנביא את זה לבית. נבקש מכולם עד אז לשמור. מי שלא מרגיש טוב, כולנו התחסנו פה, אבל מי שלא מרגיש טוב, ומי שאצל המשפחה שלו מזה משהו, להקפיד, ללכת לבדוק ואם צריך, חוקי הבידוד עדיין חלים. אחריות אישית. לא לאתגר את עצמנו. עכשיו זו תקופה של חופש גדול. מפגשים חברתיים בין הילדים. שוב, הילד הולך לאנשהו, לברר שהכל בסדר שם, שאין איזה משהו. לא לקחת סיכון. אודליה, את רוצה להוסיף משהו?

שי רוזנצוויג:

כן. גם מתחמי הבדיקות לבקשתך, ברגע שפיקוד

אודליה גוטל:

העורף יחזירו את מתחמי הבדיקות לפעולה, גם זה יחזור באופן שוטף. ידענו שזה יחזור.

שי רוזנצוויג:

זהו. אני רוצה במשפט אחד אחרון לומר משהו על ישיבות מועצה. ואלי, אני מתנצל אם קצת התעצבנתי, כי הייתי בטוח, כי אם הייתי יודע שיש משהו שהוא לא בטוח, הייתי יורד לעומק הדברים ומבקשים פה לעשות דיון, כדי שיהיה קונצנזוס. מסוג הדברים שאני מאוד מעוניין שבועדת כספים יכולת להיות דעות שונות. אבל אני רוצה שיו"ר ועדת כספים לא יתנגד למשהו שהוא כל כך מהותי בתוכנית הבראה. זה נראה לי כאילו ממש הייתי מחכה עוד קצת. ופה אני אומר, לא מתכוון לעשות שינוי, אבל אני מנחה לנסות, אם רואים שלא מגיעים פה למיצוי על דברים שאמורים להגיע בתוכנית הבראה אני אומר לך. תיגש אלי. אתה יו"ר ועדת כספים. אתה צריך, זו החובה שלך לבוא ולהגיד לי 'ראש המועצה, ישבנו, דע לך שאני לא קיבלתי את כל התשובות. אני מבקש עוד ללעוס את זה, כי נראה שדחפו לי פה', זו לא המטרה.

ולגבי השיח. נכון, עשינו פה כמה עצירות שלא רצינו לעשות. לא כיף לי להישאר עד שעות כאלה מאוחרות. אבל כשאתה מבקש פעם ראשונה, פעם שנייה, פעם שלישית ולא מסתכלים עליך וממשיכים בדיבור, זה לא נעים, זה לא נכון, זה לא מביא דברים טובים. אני יכול להרים את הקול שלי, וזה לא הולך למקומות נכונים.

כשאני לא יכול לנהל את הישיבה הזאת, ועם הזמן נצליח לנהל אותה, אני לא יכול אז פשוט נעשה עצירה. אנחנו נירגע, כל אחד ישתה מים כמה דקות ויחזור. אני לא מעוניין, אמרה פה אורית גנון, לא, לא רוצה שיהיה פה גנון. מצד שני, חושב שיש לנו את היכולת, לכולנו, וכן, מותר לפעמים לאבד את זה. זה קורה לכל אחד. אבל ככלל, אנחנו צריכים כולנו לכבד האחד את השני. את הזמן שלו כמועצה, ויעידו

על זה כל ה-37 פרוטוקולים עד כה, העלנו נושאים ולא פחדנו מדיונים. כן, יהיו נושאים שלא תמיד יעלו לסדר היום. האם זו שיטה? אם זו היתה שיטה, היה פה משהו שצריך להדליק נורה אדומה. זו לא שיטה, להיפך. אנחנו מדברים גם באופן ליניארי וגם באופן ליניארי וגם בלייב. אבל יהיו דברים שהם רפיסטיביים ואין בהם תועלת ותוחלת. אז אנחנו או שנדחה אותם או שפשוט לא נעלה אותם. אין פה איזה עניין של עכשיו לא להעלות דברים של האופוזיציה. חד משמעית לא. יוכיחו כל הנושאים שהעלו פה, ולא השתמשתי בעניין הזה. ולא גיליתי פה משהו חדש. אני פשוט חושב כן, צריך כל הזמן ולא מפחד לדבר על כל נושא. רק מה, יש דברים שאתה מרגיש שהם חוזרים ורק שבוע שעבר דיברנו על זה. השלט הזה, יכול היה להרים לי טלפון, למוקד. סתם. אני רוצה את הזמן שלנו לנצל כדי לעשות טוב, להעלות דברים כדי לעשות טוב ליישוב הזה. ולרוב אנחנו מצליחים. לפעמים זה מתפלק לנו. מקווה שבישיבה הבאה נוכל להוכיח לעצמנו וגם לציבור שאנחנו יכולים טוב יותר מזה. שיהיה לנו ערב טוב לכולם. תודה.

אודליה גוטל

מנכ"לית המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה
